

KOMMUNISTISK POLITIK

Vintersoldat høring 13-16 marts, Washington DC:
Veteraner fra Irak og Afghanistan fortalte om amerikanske krigsforbrydelser

VINTERSOLDAT 2008 TALER UD

Nr. 7
12. årg.

2008
28. marts -
10. april
Støttepris 20 kr.

TEMA: REGNSKAB OVER MÆRSK

Konger og bønder s. 2 ● Hvad mener Ø med Ø? s. 3 ● Regnskab over Mærsk s. 4 ●
Blodige dage i Afghanistan s. 7 ● Ungdomshusdemonstranter frikendt s. 8 ●
blokR s. 9 ● Svenske sygeplejersker i lønoprør s. 10 ● Påskeharmoni s. 11 ●
NATO Game Over s. 12 ● Krigen koster og koster og koster s. 14 ●
Hvad sker der i Tibet? s. 16 ● Antikommunisme og zionisme s. 18 ●
Den forhastede anerkendelse af Israel s. 20 ● Debat s. 22 ● Grib initiativet s. 24

Konger og bondefangeri

KOMMUNISTISK POLITIK

Der har været valg i det lille bjergkongedømme Bhutan i Himalaya, hvor den brede befolkning stadig er fæstebønder og hvor TV og internet først blev tilladt i 1999. I hele det 20. århundrede var kongedømmet absolut, støttet på en lille stribe godsejere og et stort præsteskab. Valget var det første nogensinde i landet. Det er blevet hyldet som et historisk skridt hen imod demokrati, som det seneste bevis på en verdenshistorisk march mod universel anerkendelse af menneskerettighederne.

Den vestligt orienterede, nu forhenværende, konge Jigme Singye Wangchuck, der er gift med fire søstre, havde fundet ud af, at Bhutan var nødt til at blive en slags demokrati. Måske ikke så meget med inspiration i menneskerettighederne eller de store revolutioner, men måske snarere af frygt for, at begivenheder af samme slags som i Nepal også kunne komme til Bhutan.

Kongedømmet dér ved at blive smidt på historiens losseplads og Nepal på vej til at blive en demokratisk folkerepublik, efter en succesrig folkekrig, anført af Nepals Kommunistiske Parti(Maoister). Der er i det hele taget voksende social uro og revolutionær gæring i Himalaya-regionen.

I december 2006 blev den gamle konge så afløst af sin Oxford-uddannede søn Jigme Khesar Namgyel Wangchuck, der blev den nye konge af Bhutan. Det var hans parti, som suverænt vandt valget. Nu er Bhutan et 'parlamentarisk demokrati', og landets største godsejer er konge og bliver også det nye statsoverhoved. Det er alligevel moderne tider. Nu vil parlamentet have mulighed for at stille ham for en rigsret, med to tredjedeles flertal.

- Vi ved ikke rigtig, hvad der vil ske med vort land. Vi håber alt kommer til at gå fint under det nye system, sagde en ældre munk til en vestlig reporter, der dækkede valget.

Historien om Bhutan er en solstrålehistorie, og den er falsk. Verden bevæger sig ikke i demokratisk retning. Det er bondefangeri, når medierne bilder folk noget andet ind. De demokratiske reformer i Bhutan eller hos vestens og den amerikanske imperialismes feudale allierede blandt de arabiske lande er pynt og staffage. Den virkelige udvikling i disse årtier går baglæns med hensyn til demokrati. Den demokratiske udvikling

i Mellemøsten er sat årtier tilbage med Irak-krigen, der nu er gået ind i sit sjette år. Og det er verdensimperialismens og verdensreaktionens centrum, det kriseramte imperialistiske USA, der er den mest aktive kraft i at dreje de verdenshistoriske processer mod større social og politisk frihed baglæns.

I de imperialistiske lande begrænses frihedsrettighederne til stadighed. Terrorlove, øget overvågning af borgerne og oprustning af lov-og-orden-regimerne har forvandlet *Big Brother* til en skræmmende og nærværende realitet, ikke et muligt fremtidsscenario.

Hvor der sker demokratiske fremskridt – og de finder heldigvis også sted, og er markante – sker det altid i tilknytning til et opsving i folkenes sociale og demokratiske kamp, som vi har set det i en lang række lande i Latinamerika igennem de senere år, eller i Nepal i Asien, som før nævnt.

Det danske monarki er en institution til at sikre det kapitalistiske Danmark mod alle virkelige forandringer, sociale og demokratiske. Det er også et velbetalt kapitalistisk pr-projekt og turistfælde. At det er et lokalt kongedømme i en delstat i Den europæiske Union betyder ikke noget. Kulørt historie med middelalder-rødder er blot en fjer i unionsbaretten. Indskrænket monarki og Helstats-union går fint sammen.

Demokratiet er vissent i unionen. Danskerne får ikke lov til at stemme om dens reelle forfatning, som man ikke vil kalde en forfatning, men som er det. Nu må kun 1 ud af 27 medlemslande i EU stemme om traktaten. Det er irerne, og de skal gøre det i anden uge af juni. Tilhængersiden betaler en god pris for hver ja-stemme: Deres midler er nærmest ubegrænsede. Demokrati, beskåret demokrati eller en parodi på demokrati? Døm selv.

Den danske EU-parlamentariker Jens-Peter Bonde, der startede som EU-modstander og efter 30 års seniormedlemskab af EU-parlamentet er endt som 'EU-skeptiker', hvad det så er, har meddelt, at han overlader sin parlamentspost til sin suppleant fra Junibevegelsen. Nyheden førte til en konklusion om, at fra nu af vil det være Dansk Folkeparti, som tegner 'EU-modstanden'.

Det er der ingen grund til at tro. Der er masser af bønder, der ikke lader sig bondefange. *Redaktionen 25. marts 2008*

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/ Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 310 kr.

År (25 nr.) 530 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 05.04.08

Hvad mener Enhedslisten med Enhedslisten?

Enhedslisten tænker stadig over det magre valgresultat i efteråret og giver indtil videre Søvndal og især Asmaa skylden, selvom meningsmålinger ikke har rettet sig efter den megen omtale af hendes tørklæde har lagt sig. Det er en grund til, at religionsdebatten bliver et af de store punkter på Enhedslistens årsmøde, der afholdes 18.-20. april på Nørrebro.

En gruppe har stillet et forslag der slår fast at: *"Enhedslisten er modstander af kristendom, islam og al anden religion. Livsanskuelser og teorier, hvis udgangspunkt er religiøse eller andre idealistiske synspunkter, er ikke i overensstemmelse med Enhedslistens grundlag."*

Ledelsen har fremsat et modforslag, der beskriver religion som et personligt valg, partiet hverken skal eller vil blande sig i, men forslaget forsøger så alligevel at opstille en række krav, som diverse guder skal leve op til.

Kampen på de indre linjer i Enhedslisten har de seneste år taget en drejning mod en mere uforsonlig magtkamp. Et stort mindretal har tilsyneladende nægtet at anerkende beslutningerne taget på årsmødet i 2007; dette mindretal sidder til gengæld på flertallet i hovedbestyrelsen.

Enhedslistens strategiske målsætning om at ændre samfundet gennem gradvise forbedringer opnået i folketinget i samarbejde med SF og Socialdemokraterne har ikke haft megen vind i sejlene. Deres erklærede rolle som vagthund, forstået som samfundets svagestes vagthund overfor politikerne, har vist sig at være en hul frase.

Enhedslisten magter simpelthen ikke at være opposition til oppositionen. I samme øjeblik de åbent borgerlige partier vandt regeringsmagten, blev førsteprioriteten for Enhedslisten at være støtteparti til den socialdemokratiske ledede opposition.

Ghettouroligheder, strejker, den anti-imperialistiske bevægelse og ungdomshuskampen har været rettet imod alle dele af hele det borgerlige samfund, og Enhedslisten har valgt side – ikke som

de svageste forsvarer mod de stærke, men som samfundets vogter.

Enkelte synes dog, at det er tid at finde de røde faner frem igen. I et forslag til politisk udtalelse på årsmødet fra Finn Sørensen m.fl. skriver de bl.a.:

"Socialismen er mere end en vision om et andet samfund. Den er ledetråden for vores aktuelle politik. Enhedslisten vil bidrage til udviklingen af et revolutionært masseparti, der kan repræsentere arbejderklassens kort og langsigtede interesser over for de andre klasser og lag i samfundet."

Men Enhedslisten ved ikke hvad socialisme er, har dårligt nok forsøgt at definere et socialistisk samfund. Da partiet blev stiftet, mente det, at Gor-

batjov betød mere socialisme og mere demokrati for Sovjetunionen, og ikke åben kapitalistisk kontrarevolution, som alle ved i dag.

Det handler ikke om socialisme, men som Frank Aaen og Pelle Dragsted skriver i en kronik: *"Mange af Enhedslistens visioner er bundet sammen af ønsket om mere demokrati"*. Men imperialismen bliver stadig mere demokratifjendsk, og at sætte mere demokrati på dagsordenen uden at forbinde det med en revolution og en helt ny samfundsorden er illusorisk.

Folketingsgruppen fremmer deres helt egen politiske dagsorden. 'Demokrati' er vist nok en rød tråd. Derfor vil man gerne støtte det demokratiske DFs forslag om boykot af olympiaden i Kina, men da det ikke har flertal, nøjes man med at opfordre til politikerboykot. Her

ses igen, hvordan Enhedslistens demokratidans bliver flettet sammen med tibetanske lamaer, amerikanske neokonservative og ultrareaktionære danske præstefætre. Sociale og demokratiske forandringer i det kapitalistiske og socialimperialistiske Kina må komme inde fra, fra den kinesiske arbejderklasse selv, når den organiserer sig til revolution og kamp for et virkeligt socialistisk samfund. Alt andet er at spænde sig for den vestlige imperialismes vogn.

Irak-krigen har nu stået på i fem forbandende år, og Frank Aaen er fremme med et tilbud:

- Oppositionen skal fremlægge et klart alternativ ... et vigtigt led i forbedringen af det næste valg. Vi foreslår derfor, at oppositionen sætter sig sammen for at drøfte et alternativ.

Denne metode til at ændre den politiske linje under dække af 'nødvendigt parlamentarisk samarbejde' har alle de andre folketingspartier brugt i det uendelige. Forslaget er reelt et forsøg på at ændre Enhedslistens politik til et endnu tættere parløb med NATO-alliancens støttepartier. Sidste årsmøde havde en større diskussion om den væbnede modstandskamp i Irak. Den endte i et kompromis, men i august vedtog Hovedbestyrelsen: *'Enhedslisten støtter ikke de eksisterende væbnede grupper i Irak.'*

Partiet kan heller ikke drømme om at støtte den væbnede modstand i Afghanistan. Den slår NATO-soldater ihjel og består af fundamentalistiske talebaner. Måske det så støtter Dalai Lama og hans angivelige ikke-voldelige modstand mod 'kinesisk undertrykkelse', der støttes så varmt af USA og den vestlige reaktion.

Religion eller ikke-religion, folkenes modstand, væbnet eller ej, socialisme eller demokrati: Hvor man end vender sig er der forvirring, uklarhed, dobbelttydighed hos Enhedslisten. Følgelig fraktioniseres partiet stadig mere.

Håber at alle andre repræsentanter for vores lille parti gør sig klart, at også i Enhedslisten er ens værste fjender inden for partiets egne rækker.

Pernille Rosenkrantz-Theill

Regnskab over A.P. Møller Mærsk

En lille gruppe af personer sidder på magten over et gigantisk foretagende, milliarder skifter hænder ved hjælp af lyssky forretninger og korrupte politikere, og i kulissen spørger stadig det 94 år gamle familieoverhoved. Lyder det bekendt? Der er naturligvis tale om Mærsk McKinney Møller-koncernen.

Når den økonomiske krise udvikler sig til en global nedtur, vil A.P. Møller Mærsk blive ramt på sin kerneforretning: transport af varer mellem USA, Europa og Asien. Den direkte tur mellem Kina og USA er allerede svundet ind, og Maersk Line annoncerede i begyndelsen af året en dramatisk fyringsrunde på 2-3.000 ansatte.

Kigges der på den samlede koncern, ser det ud til, at det ikke bare er en amerikansk fejlinvestering, som den gængse forklaring lyder. Det gamle rederi har forslugt sig gennem massive opkøb og langsigtede investeringer gennem i de sidste gode år, hvilket nu skal forrentes i en periode, hvor hele den internationale handel risikerer at tørre ud til næsten ingenting.

På plussiden er der uhindret adgang til den danske undergrund – en lukrativ forretning, der næsten er som at trykke sine egne penge. Olieprisen er steget fra omkring 22 til næsten 100 dollars pr. tønde i løbet af fem år. Så betyder det mindre, at dollarkursen er raslet den anden vej, og at der er indgået en ny og lidt skrappere lovgivning om beskatningen, når udbyttet efter skat stadig er 8,8 mia. kr. bare på olien!

Sikkerhedsbrist

”Produktionen i Storbritannien blev påvirket negativt af lukning af Janice-feltet i november 2007. Feltet vil forblive lukket, indtil sikkerhedsrelateret arbejde er afsluttet. Der er regnskabsmæssigt nedskrevet USD 92 mio. på Janice-feltets

2007: Havnen i den amerikanske by Tacoma lå stille i flere timer, da forskellige borgergrupper blokerede A.P. Møller Mærsk's havneterminal.

produktionsaktiver i 2007.”

Så mange er ordene i bemærkningerne til regnskabet.

Mærsk overtog platformen i 2005; i august 2007 skete der et gasudslip, og i november lukkede britiske myndigheder platformen pga. dårlig sikkerhed. Deres kritiske rapport angiver 40 områder på platformen, der ikke var tilstrækkeligt vedligeholdte eller sikkerhedsmæssigt forsvarlige. Tre arbejdere, der havde klaget til ledelsen over de samme punkter, var i løbet af et par måneder blevet fyret.

De britiske offshore-arbejders fagforening har i årevis oplevet, at besværlige folk bliver sortlistet af de store olieselskaber, hvis de er kritiske over for sundheds- og sikkerhedsforholdene eller er fremtrædende medlemmer af fagforeningen. Det er næsten umuligt at rejse en sag, fordi der i kontrakten er en klausul, der giver arbejdsgiveren ret til at erklære en person for *'ikke ønsket'* uden begrundelse. Mærsk nægter at have fyret folk, fordi de stiller krav til sikkerheden: *”Tværtimod opfordrer vi alle til at gøre sikkerhed til første prioritet,”* lyder det.

Søfolk betaler for krise

Omkring 200 danske søfolk og 120 hovmestre og kokke hører efter Maersk Lines holdning til den gruppe af arbejdere, der er blevet for dyre: *”Det er nødvendigt med en tilpasning, og de udenlandske søfolk er billigere i drift end de danske.”*

3F fremhæver, at det er Dansk Internationalt Skibsregister (DIS), der gør det

muligt at hyre udenlandske besætninger til lavpris uden om danske overenskomster og indblanding fra danske fagforeninger. FN's Arbejdsorganisation ILO har gentagne gange erklæret den danske lov om DIS i strid med internationale aftaler om rettigheder for arbejdstagere.

Mærsk har nu indgået et forlig, så fyringerne erstattes af frivillige ordninger.

- Det ændrer ikke ved, at de danske arbejdspladser og danske vilkår er snart forsvundet helt fra den handelsflåde, som Danmark er så stolt af, siger Søren Sørensen, formand for 3F-Sømandene.

Mærsk er verdens største på containerverdensmarkedet. 6,8 mio. FFE (40 fod-container-enheder) eller omkring 17 % af samtlige metalkasser fyldt med elektronik og andre forbrugsgoder, som er produceret af underbetalte arbejdere til de vestlige markeder, blev det til i 2007.

Havnegigant

Den øgede mængde containertrafik har betydet en udvidelse af havneområder overalt i verden. På den front har APM Terminals udviklet sig til at være en af verdens største operatører over de sidste ti år. Terminalerne modtager i princippet også skibe fra konkurrenterne, men langsigtede investeringer betyder, at der er taget særlige hensyn til at de allerstørste containerskibe, som er ejet af Maersk Line. Der er tale om havneanlæg, der strækker sig flere kilometer ud i havet med den rigtige dybde og særlige faciliteter.

ter til at tage varerne ud af containerne og forberede den videre distribution.

I USA røg A.P. Møller for nogle år siden ind i en konflikt med transportarbejderforbundet. Chaufførerne er ansat på korte kontrakter som selvstændige erhvervsdrivende, selvom de ikke arbejder for andre og i princippet fungerer som ansatte. Gennem denne type ansættelser smyger rederiet sig uden om forpligtelserne, og de ansatte har ingen som helst rettigheder. I stedet for at indgå og overholde overenskomsten har A.P. Møller Mærsk i Virginia på USA's østkyst bygget en fuldautomatisk havn, der behandler containerne, som om de stod på et forvokset samleband. Virginia er også stedet, hvor centrale dele af det amerikanske militær holder til. Det rummer også hovedkvarteret for Maersk Lines Limited.

Containerfabrik

På to fabrikker i Kina producerer Mærsk alle deres standardcontainere. En del af produktionen lå indtil for få år siden i Danmark. Bare i 2007 var produktionen på 85.800 tørlastcontainere, 28.400 kølecontainere og 6.000 StarCool-køleenheder.

I januar 2008 gik arbejderne på containerfabrikken i Dongguan i det sydlige Kina til angreb på sikkerhedsvagter, væltede biler, knuste rudere og inventar. Oprøret startede, efter at vagter havde slået en arbejder for at springe over køen i kantinen.

- Jeg havde ikke tid til at stå i kø, fordi vores skift var forsinket, og vi får kun en halv time til at spise og købe mad. Sikkerhedsvagterne kaldte mig over og krævede en bøde på 200 yuan (omkring 150 kr., en gennemsnitlig ugeløn i området, red.). Det sagde jeg var for meget, og nægtede at betale. Da jeg forlod kantinen, omringede de mig og slog mig i hovedet.

Det sker ofte, at sikkerhedsvagter er brutale og slår arbejderne, der risikerer at blive fyret, hvis de brokker sig. Arbejderne på Mærsk's kinesiske fabrik oplever, at de hele tiden bliver afkrævet større produktivitet og længere arbejdstid, samtidig med at akkorden betales dårligere. Gennemsnitslønnen i området er knap fire kr. i timen.

Overfaldet udløste en opsøret vrede,

efter at Mærsk havde reduceret antallet af fridage i forbindelse med det kinesiske nytår, arbejdernes eneste årlige ferieperiode.

Krigsbaroner

I år 2000 befandt Maersk sig på listen over de 100 største leverandører til det amerikanske forsvar, med kontrakter (i datidens penge) på samlet 426.798.000 dollars. Dengang fik Maersk omkring ti mio. dollars om året pr. skib til semimilitære operationer for den amerikanske flåde, f.eks. transport af ammunition til krigsområder.

I dag råder Maersk Lines Limited over 30 skibe på kontrakt for det amerikanske militær og driver herunder syv ikke-kampskibe (overvågningsfartøjer) for den amerikanske flåde. Senest har Maersk udvidet sin service for det amerikanske militær med to store biltransportere, der hver kan medbringe op til 6.500 biler eller 54.000 kubikmeter forsyninger.

"Ved at udvide flåden med flere typer skibe kan vi møde det øgede behov for at transportere køretøjer og forsyninger, der ikke kan pakkes i containere," fortæller det i pressemeddelelsen.

Frem til november 2007 havde Mærsk desuden en kontrakt til omkring 400 mio. dollars på driften af otte af den amerikanske flådes egne transportskibe.

Mærsk nøjes ikke med at byde på militære kontrakter, men fremmer også sin forretning ved lobbyisme, sponsorerer til f.eks. krigsmuseer og støtte til politikere. Maersk har været en trofast støtte af George Bush som amerikansk præsident. I 2007 skrev Information, at FBI undersøger, hvorvidt den republikanske senator Ted Stevens og hans partifælle, kongresmedlem Don Young, har modtaget bestikkelse. Begge er blandt dem, Maersk Inc. har brugt til at fremme lovforslag, og som har modtaget kontante bidrag til deres valgfonde.

Berlingske Tidende analyserede sid-

ste år, at Maersk Lines Limited siden 2000 har fået militærkontrakter til i alt 17 milliarder danske kroner. Selskabet er rykket stadig højere op på listen over Pentagons favoritselskaber.

Én gang kræmmer

Nils Smedegaard Andersen overtog chefstolen i november. Han er den kun fjerde topchef i A.P. Møller Mærsk-koncernens historie. Den nye mand kom direkte fra Carlsberg, der er en af Danmarks få andre store fondsejede virksomheder. Tilsyneladende betyder det intet, om ledelsen ved, hvad den laver – øl eller olie kan komme ud på ét, så længe aktionærene er glade.

Bestyrelsesformanden for A.P. Møller-Mærsk, Michael Pram Rasmussen, er også formand for forsikringsselskabet Topdanmark og medicinalvirksomheden Coloplast, hvor han til jul fik en lønstigning, så han fremover kan hæve 975.000 kr. om året. Pram Rasmussens samlede honorar kan der kun gisnes om. Han er medlem af en lille, eksklusiv kaffeklub med 13 af Danmarks erhvervsspidser, beskrevet i bogen *'Manden de kaldte særligt egnet'*.

Lønnen til direktionen udgør samlet 100 mio. kr. Direktionen udgøres af et selskab, *'Firmaet A.P. Møller'*, som topledelsen, inklusive skibsreder Mærsk McKinney Møller selv, er partnere i. Ud over ham består partnerkredsen af Nils Smedegaard Andersen, Thomas Thune Andersen, Eivind Kolding, Claus V. Hemmingsen, Søren Skou og Søren Thorup Sørensen.

Det gyldne håndtryk til den tidligere topledelse, der røg ud, var på 53 mio. kr. til deling mellem Jess Søderberg, Tommy Thomsen og Knud E. Stubkjær, skriver Berlingske Tidende.

Skattely

A.P. Møller Mærsk Gruppen ejer 20 % af aktierne i Danske Bank, der er Danmarks største bank, med aktiviteter i bl.a. Danmark, Sverige, Finland, Norge, Irland og Nordirland.

Bankens resultat for 2007 blev 14,9 mia., hvoraf 20 % svarende til DKK 3,0 mia. indgår i A.P. Møller Mærsk Gruppens resultat.

Gruppens officielle regnskab omfat-

ter resultatet fra næsten 100 selskaber, mens en række andre drives fra skatlety i Bermuda, Panama og Bahamas.

Journalist Søren Ellemose, der har specialiseret sig i mytologiserende fremstillinger af årets gang i A.P. Møller Mærsk og magtkampe i hovedkontoret på Esplanaden, har fundet frem til en lang række af disse selskaber – uden at han dog kommer nærmere ind på det præcise ejerskab eller deres økonomiske forhold.

Lindøværftet i dårligt selskab

Odense Staalskibsværft med omkring 3.000 ansatte afleverede i 2007 fem skibe af Emma Mærsk-typen samt to mindre 4.150 TEU containerskibe til Maersk Line, men værftet oplevede ligesom i 2006 et betydeligt negativt resultat. Det blev kun afhjulpet ved at sælge Munkebo-husene.

De store tab har to årsager, skriver Fyns Stiftstidende: For det første er stålprisen næsten fordoblet, siden kontrakten

17 milliarder på USA's krige

Når USA går i krig, bliver flere og flere opgaver udliciteret af det amerikanske forsvarsministerium. Sidste år lå A.P. Møller Mærsk på en 66. plads over de største aftagere af ordrer. Det er en markant stigning, og på transportområdet ligger Mærsk på en tredjeplads. Det er også primært transportopgaver, konkernen løser, og man har endda malet 30 af 59 skibe grå ligesom den amerikanske flådes (og opkaldt en del af dem efter amerikanske krigshelte, red). Ordrene for det amerikanske forsvar er svære og få, da de kræver en særlig sikkerhedsgodkendelse ud over særdeles gode forbindelser. Men da det også er Pentagons politik kun at drive forretning med allierede, har Danmarks militære engagement været en særdeles god forretning for A.P. Møller Mærsk. Amerikanske datterselskab Maersk Line Limited.

Kilde: Berlingske Nyhedsmagasin
15. juni 2007

Kinesiske arbejdere i oprør mod Maersks behandling af arbejdskraften og feriereduktion

på skibene blev underskrevet. Da nybygninger handles til fast pris, hænger værftet på stigningen. For det andet forventede værftet, at det ville blive mere effektivt. Denne produktivitetsstigning var regnet med i tilbuddet på skibene, men i virkeligheden blev forbedringen mager.

For at blive færdige med de store skibe til tiden har værftet gjort flittigt brug af vikarbureauer, bl.a. MT Contractors. Dette er et firma, der nu står tiltalt for at have snydt med moms og skat, og som desuden anklages for at have leveret sort arbejde. MT Contractors forsøgte at snyde ved at lade de ansatte fremstå som selvstændigt erhvervsdrivende. Af fupregninger fremgik det, at disse købte ydelser af firmaet, der så trak beløbet fra i momsregnskabet.

Underskuddet fra bygning af skibe til eget rederi kan trækkes fra i skat. Dette udløste i 2007 183 mio. kr. Rederiet kan desuden afskrive skibene over en årrække. Således afskrev Maersk Line og Safmarine i 2007 knap ti mia. kr.

Lindøværftet satser nu på at bygge krigsskibe og havde i foråret besøg af Donald C. Winter, departementschef for den amerikanske flåde. Han var begejstret for, hvad han så. Mærsk er i hvert fald blevet lukket ind i varmen i et konsortium, der skal udvikle nye skibe til den amerikanske krigsmarine.

International kamp for rettigheder

Det er umuligt i en kort artikel om en gigant på verdensplan at give mere end et lille indblik i, hvordan den opererer. Mærsk tjener gigantiske penge på global udbytning med særlig interesse for de store profitkilder krige og olie. Global udbytning af arbejdere og stadige konflikter med arbejdere og fagforeninger er en vigtig del af billedet.

3F var i april 2007 vært ved en international konference med deltagere fra 34 fagforeninger, der repræsenterede arbejdere ved Mærsk. Det nye netværk er støttet af det internationale transportarbejderforbund ITF som en del af en global strategi for at organisere transportarbejdere. Denne fokuserer langt mere end tidligere på at opbygge fagforeninger inden for de store aktører på verdensplan.

Hvad der er brug for, er ikke mere legalistisk hængedynd, men en stærk organisering, der tør tage kampen op for konkrete rettigheder. Tiden vil hurtigt vise, om det nye initiativ er mere end et skridt i den rigtige retning.

-fsk

Note:

Om kampen for arbejdernes rettigheder se www.itfglobal.org/campaigns/maersk.cfm

A.P. Møller-Mærsk regnskab 2007 i mio. dk			
	Omsætning	Driftresultat*	Resultat efter skat
Containerskibsfart og relaterede aktiviteter	145.214	13.111	1.183
Tank, offshore og anden skibsfart	24.175	7.476	6.781
Olie- og Gasaktiviteter	51.537	46.198	8.866
Detailhandel (67,68% af dansk supermarked)	56.382	3.383	2.015
Skibsværfter, andre industrivirksomheder, andel i Danske Bank A/S m.v.	8.224	-759	2.449
I alt	285.532	69.409	21.294

* Resultat før af- og nedskrivninger, skat og finansielle poster mv.

Blodige dage i Afghanistan:

De danske besættelsestropper skal hjem NU

Af Stop Terrorkrigen

2008 tegner til at blive endnu mere blodigt for de danske tropper i Afghanistan end det blodige år 2007, hvor seks soldater blev dræbt.

På to dage er to danske soldater blevet dræbt og en såret ved et bombeangreb i byen Gereshk, mens en anden soldat blev hårdt såret i kamp. På mindre end tre måneder er der i 2008 dræbt tre danskere i Helmand-provinsen, én af en anden dansk soldat. Desuden er en seniorsergent død efter et kollaps. En række soldater er såret, nogle meget alvorligt.

I alt er 13 danske soldater blevet dræbt i Afghanistan, siden de danske tropper blev udsendt for at støtte den amerikanske såkaldte 'krig mod terror' efter 11. september 2001, langt de fleste i det sidste år. Til sammenligning blev syv danske soldater dræbt i Irak indtil den danske tilbagetrækning.

De dræbte og sårede danskere udgør en beskedent del af NATO-besættelsestroppers tab – og disse udgør igen blot en lille brøkdelen af den afghanske modstands og civilbefolkningens tab.

I 2006 besluttede folketinget at øge antallet af danske soldater i Afghanistan betydeligt og at sende dem til kampzonerne i den nordlige del af landet. Siden er der sendt endnu flere af sted. Danmark har i dag 690 soldater i Afghanistan, hvoraf omkring 550 er placeret i kampzonen i Helmand-provinsen.

Det er baggrunden for det store antal dræbte, og det endnu større antal sårede, som hæren ikke offentliggør statistikker over.

I en udtalelse fra september 2007 fra Stop Terrorkrigen hed det:

"Danmark og danske soldater har i seks år deltaget i krigen mod Afghanistan og besættelsen af landet.

De danske besættelsestropper er kampstyrker, der militært skal besejre den afghanske modstandsbevægelse. De er udstyret med overlegen teknologi, kraftig flystøtte og skal nu også køre rundt i kampvogne, et af de synligste tegn på en besættelsesmagt. Det betyder også,

Afghanske demonstranter afbrænder det danske flag i protest mod genoptrykningen af Muhammed-karikaturerne, Jalalabad 5. marts 2008.

at danske soldater bliver dræbt og sårede i kamphandlinger i Afghanistan.

Det afghanske folk har århundredgamle traditioner for at rejse sig mod besættelse og kolonimagter, og modstanden mod den nye besættelse, som indledtes af USA mod dets tidligere Taliban-allierede efter 11. september 2001, bliver stadig kraftigere.

Den danske regering med krigsforbryderne Anders Fogh Rasmussen og Per Stig Møller i spidsen har intet lært af det militære nederlag i Irak. De fleste danske tropper er trukket ud, men kun for at forøge styrkerne i den lige så ulovlige og brutale krig og besættelse i Afghanistan.

Et stort folketingsflertal støtter besættelsen af Afghanistan, indbefattet den socialdemokratiske 'opposition'. De påstår alle, at de danske soldater er i Afghanistan for at 'hjælpe' det afghanske folk. De er imidlertid lige så lidt velkomne, som de er i Irak, og besættelsesmagterne bliver stadig mere forhadte af det store flertal af afghanerne, der støtter modstanden."

De danske besættelsesstyrker er ekstremt uønskede i Afghanistan. Tusinder af afghanere har demonstreret specielt mod de danske soldater og brændt det danske flag af i den seneste måned i mod genoptrykningen af Muhammed-karikaturerne. Protesterne har samtidig

rettet sig mod Holland og en anti-islamisk hollandsk film, og mod de israelske angreb på palæstinenserne i Gaza.

Protesterne må ses som en del af den 'tilladte' modstand mod besættelsen. Afghanerne har altid rejst sig og kæmpet til det sidste mod udenlandske besættelsesmagter.

Fogh-regeringen har anbragt de danske soldater i forreste skudlinje. Det er en del af hans løfter til den amerikanske krigsforbryderpræsident Bush og en del af 'aftalen' om den danske tilbagetrækning fra den i befolkningen dybt upopulære Irak-krig.

Ansvar for det store antal dræbte og sårede danske soldater hviler udelukkende hos Anders Fogh og de politiske støtter af Afghanistan-krigen, der er en imperialistisk angrebskrig i strid med folkeretten.

Antikrigsbevægelsens krav må rejses med fornyet styrke:

De danske tropper skal hjem fra Afghanistan NU!

Stop de ulovlige krige, og stop besættelsen af Afghanistan, Irak og Palæstina!

Stil krigsforbryderne for retten – fra den amerikanske præsident til den danske statsminister!

Støt folkenes retfærdige modstandskamp!

Ungdomshus-demonstranter frikendt

12 forsvarsadvokater: Politirapport skal undersøges

Af Cerepo

Center for Rets- og Politiforskning, Cerepo, og har fulgt den såkaldte knibtangsmanøvreresag og har udsendt nedenstående pressemeddelelse.

Alle de 40-50 anholdte kastede med sten mod politiet, fremgik det af en politirapport. Men det passer ikke. Så nu har 12 advokater sendt sagen til statsadvokaten, der skal undersøge sagen. De fejlagtige oplysninger betød bl.a. at flere personer blev varetægtsfængslede.

En anholdelsesrapport fra en vicepolitikommissær fra Københavns Politi skal undersøges, fordi den rummer groft fejlagtige oplysninger. Rapporten blev bl.a. brugt som grundlag for vare-

*Helikopter over Nørrebrogade
1. marts 2007*

politiet og at dette kan bekræftes af politikolleger.

»I forbindelse med aktionen blev der kl. 17:58 anholdt ca. 40 – 50 personer, der alle havde deltaget aktivt i at kaste med sten eller andet mod politiet. De anholdende kolleger var alle sikre på at de personer, der var blevet anholdt også havde deltaget med kast mod politiet af forskellig art. Delingsfører (navn fjernet) kan bekræfte overstående oplysninger.«

Men ved retssagen mod 26 af de anholdte fra manøvreren kunne den omtalte delingsfører ikke bekræfte rapportens beskrivelse af, at alle anholdte kastede med sten, flasker eller lignende. Hårdt presset af forsvarsadvokaterne i sagen måtte vicepolitikommissæren, der skrev rapporten indrømme, at den måske var *»lidt bombastisk«*.

Statsadvokaten sal nu undersøge, om udtrykket *»lidt bombastisk«* faktisk dækker over, at vicepolitikommissæren bevidst skrev fejlagtige oplysninger for at få varetægtsfængslet de anholdte.

Anholdelsesrapporten har også været kommenteret af Per Larsen fra Københavns Politi. Han lagde afstand til rapporten. Til Ritzau sagde han således den 2. juli 2007 om den:

»Der skal ikke bruges så summariske beskrivelser, det er en fejl. Vi skal sørge for, at der er endnu bedre sammenhæng mellem det reelle billede og det ordvalg, som vi bruger.«

Strategiske politirapporter

Når anholdelsesrapporten fra knibtangsmanøvreren betragtes i et større perspektiv, ser det desværre ud til, at der ikke er tale om en fejl eller blot et lidt for bombastisk ordvalg.

– Ved den voldsomme demonstration

tægtsfængsling af flere personer. Anholdelsesrapporten blev fremlagt i både by-, lands- og højesteret og har været en del af grundlaget for en straffesag.

12 forsvarsadvokater fra den såkaldte knibtangsmanøvreresag har torsdag den 13. marts 2008 sendt breve med formelle klager til statsadvokaten for København og Bornholm, der nu skal undersøge sagen.

Fejl, lidt for bombastisk eller bevidst løgnagtig?

Anholdelsesrapporten handler om de 40-50 personer, der blev anholdt i den såkaldte knibtangsmanøvre den 1. marts 2007. Den manøvre skulle fange voldelige aktivister ved en demonstration for Ungdomshuset. Ifølge anholdelsesrapporten lykkedes det med 100 procents nøjagtighed. Men de oplysninger stemmer ikke overens med virkeligheden, mener altså de 12 forsvarsadvokater. Den opfattelse bakkes op af videooptagelser, der tydeligt viser, at en stor gruppe personer, der anholdes ikke kaster med noget, men forholder sig roligt.

Men i rapporten fremgår det bl.a. at alle de anholdte har kastet effekter mod

26 demonstranter, der blev anholdt 1. marts 2007 ved en knibtangsmanøvre på Nørrebrogade efter rydningen af Ungdomshuset, er blevet frikendt. Anklagemyndigheden har anket dommene, mens 12 forsvarsadvokater har klaget til statsadvokaten over politiets falske rapporter, der løgnagtigt påstod, at de fredelige demonstrationsdeltagere kastede sten og andet mod politiet.

Mere end 2.000 personer blev i perioden fra september 2006 og til september 2007 år anholdt i forbindelse med demonstrationer, aktioner og lignende for Ungdomshuset. Hundreder har siddet varetægtsfængslet, en del er idømt fængselsstraffe, en del sager er endnu ikke færdige ved domstolene.

Der blev indgivet talrige klager over politibrutalitet og vold i forbindelse med anholdelser. Ingen af disse sager har endnu ført til anklager mod betjente. Der foreligger ingen officielle redegørelser for disse sager.

den 16. december 2006 blev kun tre personer varetægtsfængslet ud af i alt 274 anholdte. Dommeren mente simpelthen ikke, at der var beviser nok til at varetægtsfængsle flere.

– Kritikken af politiet var meget hård dengang, og udmeldingen fra politiet var helt klar: Det skulle ikke gentage sig, siger Linda Hansen fra center for Rets- og Politiforskning.

– Men indskærpelsen af vigtigheden af at skaffe beviser tog overhånd i den anholdelsesrapport, der nu skal undersøges.

– *Rapporten er ikke bare behæftet med uheldige fejl. Der er heller ikke tale om et uheldigt ordvalg, som Per Larsen fremstiller det. Det er usande oplysninger, der har sendt en gruppe mennesker i varetægtsfængsel,* siger Linda Hansen.

Det er særligt alvorligt, at udmeldingen i rapporten er så skræmsikker og påstås at kunne bekræftes af andre i politiet, understreger Linda Hansen:

– *Når en vicepolitikommissær med så stor sikkerhed udpeger mennesker som nogle, der kaster med sten mod politiet, så tillægges det altså stor betydning i retten.*

– *Det bør betragtes som en skærpente omstændighed, at anholdelsesrapporten har ført til frihedsberøvelse af en del af de 40–50 anholdte. Og at rapporten har været fremlagt ved alle tre retsinstanser. Det er meget groft.*

– *Det er godt, at de 12 forsvarsadvokater har sendt sagen til undersøgelse hos statsadvokaten. Det understreger også, hvor grov sagen er, for det er temmelig usædvanligt, at et helt hold af advokater handler sådan.*

De 12 advokater, der har sendt sagen til undersøgelse hos statsadvokaten er:

Jakob S. Arrevad, Niels Anker Rasmussen, Ulrik Rasmussen, Dorthe Fuglsang, Stefan Reinel, Sysette Vinding Kruse, Helle Lokdam, Helle Hald, Niels Anker Rasmussen, Carsten Fentz, Manfred W. Petersen, Finn Bachmann.

Linda Hansen er centerleder for Center for Rets- og Politiforskning, Cerepo, og har fulgt den såkaldte knibtangsmånevresag.

læs mere på www.cerepo.dk

Den 3. april belejres Rådhuset

De unge i København har stadig ikke fået det lovede nye ungdomshus. Derfor aktioneres der den 3. april

Spillereglerne for aktionen

På aktivisternes hjemmeside blokr.nu hedder det om spillereglerne for aktionen:

BlokR – Belejrningen af Borgerreppen er en **civil ulydig masseaktion**.

Civil ulydighed betyder i denne forbindelse, at vi ikke følger politiets ordrer. Vi gennemfører aktionen på de præmisser vi selv har sat op.

Vi er konfrontative, men vi frasiger os enhver form for tilsigtet personskade. Det betyder blandt andet, at vi ikke kaster med noget som helst.

Den eneste undtagelse herfra er eventuelle tåregasgranater, som skydes mod os. De må gerne kastes tilbage.

Bliver vi skubbet, skubber vi igen. Vi medbringer desuden personligt beskyttelsesudstyr til at opretholde belejrningen.

Der vil være plads til forskellige grader af konfrontationsniveau. Man kan godt være med selvom man ikke vil stå forrest.

Forsøger politiet at bryde belejrningen, så modsætter vi os med alle midler indenfor ovenstående retningslinjer.

Forsøger politikerne selv at bryde blokaden så vender vi ryggen til dem.

Belejrningen finder sted torsdag den 3. april. Her indledes aktionen kl. 17 fra Vesterbros Torv.

På dagen deler vi os op i fire blokke med hver sin farve; GRØN, RØD, GUL og TURKIS.

Blokkene har forskellige opgaver og strategier på dagen. Nogle har masser af udstyr med, mens andre er mere mobile. Og så er hver blok ansvarlig for hver sin side af rådhuset under belejrningen.

Den planlagte belejrning af Rådhuset, der skal sætte skub i politikerne, så et nyt ungdomshus snart bliver en realitet, blev udsat fra det oprindeligt planlagte 21. februar indtil resultatet af høringerne omkring Frederikssundsvejens Skole var kendt. Det blev negativt, og derfor føres kampen ud på gaderne igen. Nu skal blokaden realiseres.

Indtil videre har politikerne blokeret for to mulige adresser: Frederikssundsvejens Skole i Københavns Nordvestkvarter og Remisen i Bavnehøj på Vesterbro. Henholdsvis de Radikale og SF har sagt klart nej til de to muligheder. Så kan socialdemokraterne bremse det næste gang.

Både politi og politikere er ude med advarsler til aktivisterne. Politiet vil møde særdeles velforberedt op, og politikerne advarer de unge mod at bruge vold, selvom det er notorisk, at det er først og fremmest er politiet, der har udløst de voldelige konfrontationer.

Det vil også kunne ske ved blokR-aktionen, men aktivisterne understreger at de vil gennemføre en civil ulydighedsaktion, og ikke et voldeligt angreb på politi eller Rådhus. Deres udstyr er defensivt. Der er bl.a. anskaffet nogle gasmasker, hvad politiet himler op om. Men gasmasker er ikke våben. De skal beskytte mod skader fra politiets brug af farlige kemiske substanser mod den københavnske ungdom.

Svenske sygeplejersker i lønoprør: Følger i de finskes spor

De svenske sygeplejersker kræver som deres danske kolleger massive lønstigninger og har derfor startet kampagnen Lønoprør 2008. De truer med at gøre de finske sygeplejersker kunsten efter og sige kollektivt op, hvis de ikke får kravene gennemført

To sygeplejersker fra Västerås, Fatma Aslan og Rolf Forslund, har under de svenske overenskomstforhandlinger, som foregår i øjeblikket, taget initiativ til kampagnen *Lønoprør 2008*, en landsdækkende underskriftsindsamling for deres lønkrav på 5.000 skr. om måneden, en forhøjelse af startlønnen fra 18.000 til 23.000 kr. om måneden. Generelt ligger det svenske løn- og omkostningsniveau noget under det tilsvarende danske.

Hvis kravene ikke opfyldes, skriver

Ikke mere engle - symbol for de svenske sygeplejerskers aktion

man under på masseopsigelser, som det skete i Finland, hvor sygeplejerskende fik en lønstigning på mellem 22 og 28 %, efter at 13.000 sygeplejersker deponerede deres opsigelser.

De svenske forhandlinger er strandet både centralt og lokalt. Et forligsudspil ventes i slutningen af marts.

Nu kan det være nok!

I kampagnemanifestet hedder det bl.a.:

'Hvordan kan det logisk og moralsk for-

svars, at sygeplejerskerne i Västerås er blevet tilbudt en lønstigning på tre procent, samtidig med at en landstingsdirektør har fået 50 procents lønforhøjelse?

Nu kan det være nok! Vi er trætte af at høre på politikernes tomme ord. Vi er trætte af at være søde. Nu er det på høje tid, at både regeringen og Sveriges kommuner og landsting lytter til os. Vi har ikke i sinde at acceptere de helt absurde lave lønstigninger, som vi hidtil er blevet præsenteret for. Nu har vi tænkt os at reagere ved at sige op, hvis vi ikke bliver taget alvorligt. Det er gået for langt. Tålmodigheden er slut. Misbruget af plejepersonaler har stået på for længe. Kampviljen er maksimal. Vi ved, vi har det svenske folk bag os.

Vi tror og håber, at dette bliver starten på et landsdækkende sygehusoprør.

Dette er regeringens, landstingenes og kommunernes sidste chance for at stoppe, hvad der vil kunne blive en landsomfattende personalekrise til sommer. Hvor langt vil regeringen gå med sin tavshed, når det gælder at risikere patientsikkerheden og befolkningens sundhed? Vort budskab er entydigt: Lyt nu, eller drag konsekvenserne.'

Omkring 23.000 har indtil i dag skrevet under på *Lønoprør 2008's* krav.

Der er al mulig grund til, at de danske sundhedsarbejdere lader sig inspirere af deres nordiske fagfæller.

FOA varslers sympati-konflikt

FOA, Fag Og Arbejde, har afsendt 1. sympatikonfliktvarsel til private virksomheder, som arbejder under de særlige fritvalgs-ordninger i ældreplejen.

Sympatikonflikten indebærer, at ingen medlemmer af FOA, som er beskæftiget hos frit-valgs-virksomhederne, må udføre arbejde, der stammer fra kommuner eller regioner, og som vil være konfliktramte arbejde under den mulige kommende konflikt.

- Vi har ingen intention om at straffe eller forfølge private virksomheder, som har en overenskomst med os. Men vi vil også gerne sikre, at en kommende konflikt med kommuner og regioner bliver så effektiv som muligt. Private virksomheder kan altså ikke benytte konflikten til at gå på strandhugst efter nye ordrer, og kommunerne kan heller ikke få arbejdet udført

hos private, siger forbundsformand Dennis Kristensen.

Dennis Kristensen understreger, at varslingen af sympatikonflikt følger det normale mønster for optrapning af en overenskomst-medholdelig konflikt.

Sympatikonflikten vil omfatte nogle få tusinde FOA-medlemmer.

FOA har også indgået to rammeaftaler med henholdsvis KL og regionerne om nødberedskab under konflikt. Aftalerne siger blandt andet, at der skal indgås aftaler mellem den lokale FOA-afdeling og den lokale arbejdsgiver for nødberedskabet på den enkelte arbejdsplads. I aftalen skal det defineres, hvad der skal laves, og hvor mange personer der skal indgå i nødberedskabet.

Hvis man ikke kan blive enige lokalt, bliver nødberedskabet aftalt mellem FOA og arbejdsgiverorganisationen.

Se hjemmesiden
LÖNEUPPRORET 2008
www.upproret.se

Stem Nej- kampagne i gang

*Storkonflikten udskydes
sikkert i 14 dage – 3F
afdelinger anbefaler et nej*

Forligskvinden Mette Christensen ventes nu at udsætte de varslede ok-konflikter i 14 dage på de tre overenskomstområder, hvor der stadig ikke er indgået forlig. Det vil udskyde den sandsynlige konflikt for pædagoger, sygeplejersker og social- og sundhedspersonale til midten af april – hvis ikke forligsinstitutionen også som ventet vælger at udskyde i yderligere 14 dage.

I mellemtiden er en Stem-nej-kampagne på de områder, hvor der er indgået usolidariske forlig gået i gang.

3F-adelinger siger nej

Selvom 3F's forbundsledelse har sagt ja til de alt for lave overenskomster, er der mange lokale afdelinger, der anbefaler medlemmerne at stemme nej og har sat en Nej-kampagne i gang.

3F-afdelingen der opfordrer til at stemme nej, er Horsens, Viborg, Silkeborg, Frederiksværk-Frederikssund, Nordøst Sjælland, Frederiksborg, Århus Rymarken samt Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening i København.

De er utilfredse med for lave lønstigninger og det manglende løft til lavtlønsgrupperne. Den procentvise lønregulering favoriserer de højest lønnede.

- Man havde chancen for at lave et forlig, som kunne rette op på lønsforskellen mellem den offentlige sektor og det private, og det var også det man lagde op til lige inden forliget. Vi havde gerne set et mere ambitiøst resultat, siger gruppeformand Jesper Bjørn

Til Arbejderen udtaler fællestillidsmand Peter Jonassen fra 3F i Helsingør kommune og repræsentantskabsformand for Landsbrancheklubben for kommunale specialarbejdere:

- Man har forspildt en historisk chance for at give det offentlige område et tiltrængt løft. Økonomien er der. Opbakningen fra befolkningen er der, og viljen blandt de ansatte til at kæmpe et resultat igennem er der.

Påskeharmon

Påsken 2008 er lagt bag. Det er underligt, som man hvert år tæller arbejdsdagene til højtiden, som planlægges til afslapning. Alligevel lykkes det altid at booke kalenderen med venner og bekendte samt ikke mindst de traditionelle familiebesøg.

Igen i år havde jeg og min kæreste Lillian 'tilmeldt' og glædet os til en visit hos hendes far Bent og hans kone Birte. Frokosten implicerer et selskab på deres tilsammen 4 børn, 3 svigerbørn, 5 børnebørn, hvoraf den ene har sin samlever med.

Birte og Bent er begge pragtfulde mennesker, som har gjort tjeneste i det danske politikorps, som de nu er pensioneret fra. Meget retskafne og med stor tillid til myndigheder i alle henseender. Bent er tilmed medlem af partiet Venstre og har været lidt aktiv i den lokale forening. Uden at han har sagt det åbenlyst, har det skinnet igennem, at han har trukket følehornene lidt til sig, på grund af for mange interne intriger og uenigheder.

Bent er også af den opfattelse, at vi i Danmark har det mest udviklede demokrati, hvorunder han også respekterer de almindelige borgerlige rettigheder som forsamlingsfrihed med mere. Han forsvarer ganske vist også, når der indskrænkes i disse rettigheder:

- Det er jo ballademagerne selv, der er skyld i det.

Som de fleste faste læsere af denne klumme har gættet, så er arrangementernes hygge yderst afhængig af en gensidig respekt for ikke at bringe kontroversielle agendaer på bordet, - mellem påskebryg og snaps. Det er vi da også blevet rigtig gode til, hvilket inkluderer, at jeg en gang imellem må voldtage mit iltre temperament. Omvendt har Bent lært, at for ham tidligere almindelige og uskyldige betragtninger godt kan sættes til diskussion.

Han har det værst med, at jeg har

"manipuleret" hans voksne datter – rundet de 40 - ind i klassekampsaktiviteter. Han forstår ikke, at Lillian selv har valgt side og i dag er aktiv på forskellige fronter. Senest har hun kastet sig ind i en forberedelse af overenskomstaktiviteter på tværs af brancher og byer, som blandt andet kommer til udtryk i form af en Stor-konference lørdag den 5.april.

I betragtning af at 6 personer ud af selskabets 8 i den erhvervsaktive er omfattet af overenskomstforhandlingerne, er det naturligvis vanskeligt at undgå, at dette emne bringes på bane. Vi repræsenterer de 3 'tunge' områder: en sygeplejerske, to pædagoger, en ungdomspædagog under uddannelse, en uddannet sosu'er og en uddannet sosu'er. Lillian er i dag

privat ansat og er i den forstand ikke direkte omfattet af den forestående konflikt; men det er selvfølgelig også naturligt for hende at fortælle entusiastisk om konferenceinitiativet.

Det sker med en solid understregning af det solidariske element og nødvendigheden af at tage

initiativet i egne hænder. Lillian satser på at engagere nogle fornuftige familiemedlemmer i de forestående begivenheder. Farmand Bent kan godt lugte en kommunist på en miles afstand, så han forsøger at pille engagementet ned:

- Hvorfor bruger du så meget tid på sådan nogen aktiviteter? Det vedrører jo alligevel ikke dig.

Familien kigger lidt betuttet. Det har Bent jo for så vidt ret i.

- Jamen, jeg har jo lov til at tænke på andre. Se dig lige omkring, så vil du finde ud af, hvor mange, der har interesse i denne sag.

Bent kigger rundt på de nikkende hoveder, der pludseligt har bragt ham i mindretal:

- Jamen, så må jeg jo nok til at lære at gå i demonstration.

Reno

NATO Game Over – Spillet er ude

500 fredsaktivister arresteret ved NATOs hovedkvarter

Henved 1000 aktivister fra 17 lande havde sat hinanden stævne ved NATOs hovedkvarter i Bruxelles på 5 års dagen for Irak-krigens start og 10 dage før et strategisk NATO-topmøde 2.-4. april i Bukarest, Rumænien. Aktivisterne mødtes af ridende politi, knipler, hunde, peberspray og vandkanoner.

Antikrigsfolket ville lukke NATOs hovedkvarter, og søgte at trænge ind på grunden en række steder i en ikke voldelig civil ulydighedsaktion. I hundredvis blev arresteret udenfor hegnet og transporteret direkte i fængsel.

Den internationalt kendte danske fredsaktivist Ulla Røder blev sammen med en række andre fredstilhængere arresteret under en ikke-voldelig aktion ved NATO's hovedkvarter i Bruxelles.

I første omgang arresteredes hen ved 450 demonstranter; i næste en 'klovnehær' på ca 50 klovne m/k. I alt deltog omkring 1000 aktivister fra 17 forskellige lande.

Aktivisterne søgte at trænge ind i hovedkvarteret for at gennemføre en symbolsk lukning af NATO, mens andre - især en gruppe digtere som læste antikrigslyrik - marcherede rundt om bygningerne.

Det lykkedes omkring 50 at komme ind, mens de øvrige blev arresteret før de nåede ind i selve hovedkvarteret. Et talstærkt ridende politi samt køretøjer og helikoptere blev sat ind mod aktivisterne. Der blev også brugt vandkanoner. De anholdte blev alle løsladt i løbet af aftenen og kørt langt væk fra NATO-hovedkvarteret.

NATO Game Over Pressemeddelelse om aktionen

Hundreder af deltagere fra mindst 15 Europæiske lande deltager i ikke-voldelig direkte aktion ved NATOS hovedkvarter i Bruxelles. Fra Norden deltager mere end 25 aktivister fra Finland; et dusin fra Sverige og to fra Danmark.

De belgiske organisatorer fra Vreedsaktie (Fredsaktion) holdt de første to dage aktionstræning i ikke-voldelig direkte aktion. I dag (22. marts) er der to relaterede aktioner en rundt om og en inde i NATOS hovedkvarter. En bogstavelig march, hvor forfattere vil foretage højtlesning, mens de går rundt om hovedkvarteret. Under den anden aktion vil aktivister gå ind på hovedkvarteret og symbolsk lukke NATO. Påskesøndag og mandag afholder WRI – War Resisters International - et seminar om pacifisme og brug af ikke voldelige midler i bevægelser mod krigsindustrien.

Fredsaktivisterne mener at NATO bør lukkes, idet NATO i dag ikke er en forsvarsalliance som beskytter civile, men et ekspanderende projekt, en alliance hvor førsteangreb med en ny generation af atomvåben atter er med i spillet.

Alene militærindustrien henter fortjeneste hjem herpå, samtidig med at NATO bringer fare og med disciplin undertrykker befolkningerne.

Alle har hørt om NATO, men få ved rent faktisk, hvad denne internationale organisation laver. NATO kontrollerer: Atomvåben i Europa, besættelsestropper i Afghanistan og Irak, amerikanske militær transportere gennem Europæiske lande, amerikanske militær baser i Tyskland og Italien og soldater, som træner sammen med israelske soldater. I Danmark forbereder man det nye NATO hovedkvarter for det baltiske område i Karup.

USA anser NATO for en løsning på det FN ikke kan give dem: En militær alliance, som sætter verdensordenen på deres betingelser uden at tage hverken andre lande eller den almindelige befolkning i betragtning. Et eksempel på dette er de nye stjernekrigsplaner som inkluderer opsætning af missiler langs Østersøen i Polen og en radar station i Tjekkiet, hvilket et fletal af tjekkerne er imod.

Den 2-4. april bliver NATOS fremtid besluttet i Bukarest, Rumænien. 3000 folk fra militærkommandoerne, udenrigsministre, diplomater m.m. forbereder sig på strategien fremover fra 2009 - 60 året for NATO alliancens tilblivelse.

Vi betragter dette som en god pensionsalder.

Webside: www.bombspotting.org
22.03.2008

Det lykkedes ca. 50 aktivister at forcere hegnet til den militære overkommando for en række beskidte og ulovlige krige, senest den blodige krig og besættelse af Afghanistan.

De blev også anholdt, ligesom en munter klovnehær på andre 50 blev det. Der var hverken plads til dristighed eller munterhed hos NATO.

NATO – Så er det slut!

Den 2-4 april skal statschefer og ledende militærfolk drøfte NATO's fremtid i Bukarest, Rumænien. Højt på dagsordenen står at beslutte en ny strategisk doktrin, der vil anvende atomvåben først og 'forebyggende'. Nogle har troet, at NATO virkelig var en forsvarsalliance. Det er der ingen, der kan gøre i dag.

Krigen koster og koster og koster

Af prof. Joseph E. Stiglitz

Den amerikanske nobelpristager i økonomi Joseph Stiglitz har netop udsendt en bog om de økonomiske omkostninger ved Bush-regeringens ulovlige Irak-krig. I denne artikel introducerer han nogle af hovedkonklusionerne fra 'The Three Trillion Dollar War'. Han betegner selv sine vurderinger som konservative. Det gælder også omkostningerne for Irak.

Aktion mod marinerekruttering i Berkeley 19. marts 2008

Den 20. marts er 5-årsdagen for den amerikansk-ledte invasion af Irak, og det er tid at gøre status over, hvad der er sket. I vores nye bog *The Three Trillion Dollar War* ('Krig for tre billioner dollars') anslår Harvars's Linda Bilmes og jeg USA's økonomiske omkostninger ved krigen konservativt til at være 3 billioner dollars, og omkostningerne for resten af verden til yderligere 3 billioner dollars – langt højere end Bush-administrationens vurderinger før krigen. Bush's team vildledte ikke bare verden om de mulige udgifter til krig, men har også forsøgt at mørklægge udgifterne ved den fortsatte krig.

Dette er ikke overraskende. Bush-administrationen har som bekendt løjet om alt andet, fra Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben til hans formodede forbindelse til al-Qaida. Det var faktisk

først efter den amerikansk ledte invasion, at Irak blev et udklækningssted for terrorister.

Bush-administrationen sagde, at krigen ville koste 50 milliarder dollars. USA bruger nu det beløb i Irak hver tredje måned. For at sætte dette tal i sammenhæng kunne USA for en sjettedel af udgifterne til krigen holde sit sociale sikkerheds-system på sund basis i mere end et halvt århundrede uden at skære ned på ydelserne eller opkræve ekstra til det.

Bush-administrationen nedsatte endvidere de riges skatter, da den gik i krig, til trods for at den havde et budgetunderskud. Som følge af det måtte den føre krig for lånte penge, for en stor del finansieret af udlandet. Det er den første krig i amerikansk historie, som ikke har krævet en form for ydelse fra borgernes side i form af højere skatter; i stedet bliver alle udgifterne ved den overført til kommende generationer.

Medmindre tingene ændrer sig vil den amerikanske statsgæld - som var på 5,7 billioner dollars, da Bush blev præsident - være 2 billioner dollars højere på grund af krigen (hvortil kommer de 800 milliarder dollars, som gælden steg med før krigen under Bush).

Skyldtes det manglende dygtighed eller uærlighed? Højest sandsynligt begge dele. Kontantregnskaber betød at Bush-administrationen fokuserede på udgifterne i dag, ikke på fremtidens, indbefattet invaliditet og sundhedsudgifter til

De danske krigsudgifter sløres

Det officielle tal for de danske økonomiske omkostninger alene ved Irak-krigen (og ikke Afghanistan-krigen eller krigen mod Serbien og de danske styrker i Kosova) er sat til 2.5 milliarder indtil de danske tropper trak sig ud. Det er en høj sum, men meget langt fra virkeligheden.

Den danske stat og dansk militær arbejder nemlig sammen om at tilsløre tallene, for at få det til at se ud, som om Foghs ulovlige og tabte krige betyder færre byrder for skatteborgerne, end de faktisk gør. Hvis en progressiv økonom fulgte Joseph Stiglitz' opgørelsesmetode, ville han

nå frem til helt andre størrelser.

Heller ikke i danske tal inkluderes udgifter til hospitalsophold for sårede, psykologbistand for skadede, pensioner til invalide danske veteraner fra krigen o.s.v., der vil belaste samfundsøkonomien langt ud i fremtiden. Heller ikke omkostningerne ved materialeanskaffelser og erstatninger til krigen, eller de mange underordnede serviceydelser, som den imperialistiske hær modtager, medtælles.

De virkelige tal ville få kravet om *Start velfærden – Stop krigen!* til at lyde endnu kraftigere.

hjemvendte veteraner. Det var først flere år efter krigens start, at regeringen bestilte de pansrede mandskabsvogne, som kunne havde reddet livet for mange, der blev dræbt af vejsidebomber. Da man ikke har ønsket at genindføre værnepligten og har fundet det vanskeligt at rekruttere til en upopulær krig er soldaterne blevet tvunget til to, tre eller flere stress-fyldte udstationeringer.

Regeringen har forsøgt at skjule krigsudgifterne for den amerikanske offentlighed. Veterangrupper har benyttet aktindsigtsloven til at udregne det samlede antal sårede – 15 gange så højt som antallet af dræbte. 52.000 hjemvendte veteraner er allerede blevet diagnosticerede med post-traumatisk stress syndrom. Amerika må yde kompensation for invaliditet til anslået 40 % af de 1.650.000 soldater, som allerede har gjort krigstjeneste. Og blodudgydelsen vil selvfølgelig fortsætte, så længe krigen fortsætter, med en regning til sundheds- og invaliditetsudgifter på mere end 600 milliarder dollars (af nuværende værdi).

Ideologi og profitjagt har også spillet en rolle i at forøge krigsudgifterne. Amerika har støttet sig på kontrakter med private entreprenører, som ikke har været billige. En Blackwater sikkerhedsvagt kan koste mere end 1000 \$ om dagen, uden at medregne invaliditets- og livsforsikringer, som regeringen betaler. Da arbejdsløshedstallet i Irak svulmede op til 60 %, ville der have været økonomisk fornuft i at hyre irakere; men krigsentreprenørerne foretrak at importere billig arbejdskraft fra Nepal, Filippinerne og andre lande.

Krigen har kun haft to vindere: olieselskaber og krigsentreprenører. Aktiekurserne på vicepræsident Cheneys gamle virksomhed Halliburton gik på himmelflugt. Men samtidig med at regeringen gjorde stadig større brug af entreprenører, reducerede den sin kontrol.

De største omkostninger ved denne fejlede krig er afholdt af Irak. Halvdelen af Iraks læger er blevet dræbt eller har forladt landet, arbejdsløsheden er på 25 %, og fem år efter krigens start har Bagdad stadig mindre end otte timers elektricitet om dagen. Af Iraks samlede befolkning på omkring 28 millioner, er

fire millioner fordrevne i landet selv, og to millioner er flygtet til udlandet.

Voldsdræbte i tusindvis har hærdet de fleste i Vesten overfor hvad der foregår: en bombesprængning som dræber 25 er dårligt nok en nyhed længere. Men statistiske studier af dødsraterne før og efter invasionen fortæller lidt om den grufulde virkelighed. De antyder et forøget antal døde på mindst 450.000 i de første 40 krigsmåneder (150.000 af dem omkommet ved voldshandlinger) til 600.000.

Når så mange mennesker i Irak lider så meget og på så mange måder kan det virke afstumpet at diskutere de økonomi-

ske omkostninger. Og det virker måske særlig selvoptaget at fokusere på de udgifter for Amerika, som indledte denne krig under krænkelse af international lov. Men de økonomiske omkostninger er enorme, og de går langt ud over de budgetmæssige overslag. Amerikanere holder af at fortælle, at der ikke findes noget, der hedder en gratis frokost. Der er heller ikke noget, der hedder en gratis krig. USA – og verden – vil betale prisen i mange årtier frem.

*Oversat af Stop Terrorkrigen efter
War costs and costs and costs
Global Reserach 15. marts 2008*

Irak: 5 års krig for længe

Et banner fra APK og DKU i Århus ved demonstrationen på 5-års dagen for starten på Irak-krigen

Overalt i verden blev der demonstreret i ugen omkring 5 års-dagen for starten på USA's og dets allieredes folkeretsstridige og løgnbaserede krig mod Irak den 20. marts 2003 oven på de mest omfattende globale antikrigsprotester verden nogensinde har set. Den 18. marts ville Anders Fogh efter et møde i udenrigspolitisk nævn meddele befolkningen, at nu gik Danmark i krig – og blev overhældt med rød maling, mens der blev råbt. 'Fogh! Du har blod på hænderne!'

Antikrigsbevægelsen er stadig

levende. Den havde ret; krigsmagerne løj. I USA fornyer antikrigsbevægelsen sig nu ved at gå over til direkte aktioner og ikke længere sætte nogen som helst lid til at demokraterne vil bringe den til øjeblikkelig afslutning. Der aktioneres ved rekrutteringscentre og mod hverveofficerer, ved samlingssteder og forlægninger.

I Danmark blev der demonstreret lørdag den 15. marts i København, Odense, Aalborg, Århus. Rønne og Vejle.

Hvad sker der i Tibet – og hvorfor nu?

De kinesiske myndigheder beskylder 'klikken omkring Dalai Lama' for at stå bag urolighederne i Tibet. Hvad sker der egentlig – og holder myten om Dalai Lama og det fredfyldte Tibet?

Ifølge regeringslederen i Tibet, Champa Phuntsok, krævede urolighederne, der igangsattes af munke, men fik tilslutning fra unge, der gik over til at kaste brandbomber og hærge bl.a. i hovedstaden Lhasa, i den første uge 16 mennesker livet, heraf 13 'uskyldige civile'.

I 1950 rykkede kinesiske tropper ind i Tibet, som dermed begyndte en udviklingsproces mod et moderne samfund. Uroen startede den 10. marts på årsdagen for den fejlslagne opstand mod Kina i 1959, som blev anstiftet af den amerikanske efterretningstjeneste CIA, der sendte Dalai Lama og det meste af det herskende feudale buddhistiske præsteskab i eksil.

Fredag den 14. marts udviklede protesterne sig dramatisk, da tibetanere angreb kinesere og nedbrændte kinesiske forretninger.

Bagmændene bag urolighederne, som Champa Phuntsok betegner som 'kriminelle', fik en frist til at melde sig selv til myndighederne. Phuntsok beskyldte voldelige demonstranter for at stå bag drabene og afviste, at militær og politi skulle have dræbt demonstranter, som Dalai Lama og hans tilhængere påstår.

Senest taler kineserne om 18 dræbte, mens 'eksilregeringen' i Dharamshala i det nordlige Indien sammen med Lamaen hævder, antallet er 130. En kinesisk politimand er død, efter at urolighederne bredte sig til grænseregionerne i Kina, hvor der bor mange tibetanere. 381 personer, der var indblandet i uroligheder i et tibetansk-befolket område i den sydvestlige Sichuan-provins i Kina, overgav sig den 23. marts til politiet, rapporterer de statslige medier i Kina.

I Nepal kom det samme dag til sammenstød mellem tibetanske demonstranter og politiet, der anholdt 245.

Det var politiserende munke, der drømmer om genindførelsen af teokratiet i Tibet, der startede de nye protester. De falder sammen med de internationale højrekræfters forsøg på at skabe en boykot af olympiaden i Kina til august, og diverse kampagner, der skal lægge politisk pres på Kina.

Dalai Lamas rolle

Dalai Lama kaldte begivenhederne for et 'kulturelt folkemord' og meddelte, at han ville have en uafhængig international kommission til at undersøge dem.

- *Vi har rigeligt med beviser for, at disse hændelser var organiseret, udtænkt, ledet og opildnet af Dalai Lama-klikken, sagde til gengæld den kinesiske regeringsleder Wen Jiabao.*

- *Det afslører, at Dalai Lamas påstande om, at han ikke ønsker uafhængighed, men fredelig dialog, ikke er andet end løgne, tilføjede han.*

I de vestlige medier blev Dalai Lama, der fremstilles som en forfulgt uskyldighed, citeret for en erklæring om, at han ville træde tilbage som 'tibetanernes leder', hvis volden optrædes i Tibet.

- *Hvis tingene kommer ud af kontrol, så er min eneste mulighed at træde tilbage helt og aldeles, sagde Dalai Lama på et pressemøde i Dharamshala.*

Der kan næppe herske tvivl om, at Dalai Lama og hans parti, der siges at praktisere ikke-voldelig modstand i Gandhis ånd, har en kraftig finger med i organiseringen af urolighederne, som finder sted inden de olympiske lege, som Kina er vært for.

Dalai Lama er afhængig af vestlig støtte i sit ønske om at vende tilbage til Tibet som overlama – og støtter til gengæld efter evne især USA's globale politik, herunder krigene mod Serbien og Afghanistan.

Der er næppe heller tvivl om, at urolighederne finder sted med amerikansk velsignelse.

Tibet-myten: Venlig feudalisme

Den amerikanske forfatter og journalist Michael Parenti beskriver Tibet-myten som en skrøne om 'venlig' feudalisme:

“Som myten om Shangri-La hævdede, levede folket i det gamle Tibet i en tilfreds og stilfærdig symbiose med deres religiøse og verdslige herrer. Rige lamaer og fattige munke, velhavende godsejere og ludfattige livegne var alle indbyrdes forbundne, og de blev alle holdt oppe af en dyb åndelig og fredelig kulturs trøstende balsam.

Shangri-La-billedet af Tibet har ikke større lighed med de historiske kendsgerninger end det pastoralt idylliske billede af det middelalderlige Europa. (...)

Kultur kan fungere som et legitimerende dække for en hob grove uretfærdigheder, der gavner en privilegeret del af samfundet og kaster store byrder på den øvrige del. I det teokratiske og feudale Tibet manipulerede de herskende interesser med den traditionelle kultur for at befæste deres egen rigdom og magt. Teokratiet satte lighedstegn mellem oprørske tanker og handlinger og satanisk indflydelse. Det prædikede den almindelige forestilling om godsejernes fortrinsret og bøndernes manglende værdi. De rige havde gjort sig fortjent til deres gode liv, og de ringeste fattige som nogle, der fortjente deres paauvre tilværelse, alt sammen kodificeret i lærdomme om karmaens levn af dyder og laster akkumuleret i tidligere liv og præsenteret som en del af 'Guds vilje'.”

Tibetaneren Champa Phuntsok, der står

i spidsen for Tibets Autonome Regionale Regering, sagde det nok så direkte: Volden er et resultat af en sammen-sværgelse mellem hjemlige og oversøiske grupperinger, som vil have 'et uafhængigt Tibet': - *Dalai Lama-kliken udpønsede, planlagde og organisere omhyggeligt disse optøjer.*

Ifølge Champa Phuntsok iværksatte det gamle Tibets slaveejere for 49 år siden et væbnet oprør, som skulle splitte landet. Denne opstand blev hurtigt undertrykt. Men hvert år siden 1959 har separatister i og uden for Kina afholdt aktiviteter omkring denne dag.

Hvad skete der i 1959?

Det kan derfor være nyttigt at vide mere om 'opstanden' i 1959 for at forstå de nuværende begivenheder bedre.

I 2002 udkom en bog med titlen *'The CIA's Secret War in Tibet'* på Kansas University Press. De to forfattere – Kenneth Conboy fra Heritage Foundation og James Morrison, en senior CIA-underviser i hæren – gennemgår stolt i detaljer, hvordan CIA etablerede og opererede Tibets såkaldte modstandsbevægelse.

Dalai Lama var selv på CIA's lønningsliste og bifaldt CIA's planer for den væbnede opstand. Dalai Lamas broder, Gyalo Thodup, blev af CIA stillet i spidsen for det blodige væbnede angreb. En kontrahær blev trænet af CIA i Colorado og derpå nedkastet i Tibet af amerikanske fly.

Angrebet i 1959 var et kupforsøg, planlagt og organiseret af CIA, meget i retning af den senere Svinebugts-invasion på Cuba. Målet var at vælte den tibetanske regering, svække den kinesiske revolution, og binde det tibetanske folk til USA's imperialistiske interesser.

Det er ikke det samme, men det ligner.

Bush-Cheney: Nye krige, ny uro

Bush-Cheney-gruppen ser ud til i den sidste tid af deres regeringsperiode at ville forsøge at genoptage og skærpe 'krigen mod terror' og inddrage nye områder. Dette er ifølge jagttagere den egentlige baggrund for den amerikanske militærchef admiral William Fallons tilbagetræden.

Demonstrationerne blev voldelige i Lhasa, hvor der sattes ild til mange hankineseres ejendomme og forretninger. Kinas kapitalistiske udvikling, som i sin tur fører til socialimperialisme, betyder en skærpelse af de sociale og nationale modsætninger. Det udnytter Dalai Lama og hans amerikanske bagmænd behændigt.

Fallon skal sammen med en gruppe seniorofficerer, støttet af den nye krigsminister Robert Gates, have arbejdet for at få den amerikanske hær ud af kniben i Irak gennem diplomatiske aftaler, hvorved den skulle kunne trække sig 'ærefuldt' tilbage. Bush og Cheney har afvist dette og søger i stedet at eskalere 'krigen mod terror'.

Tibet bliver brugt som en brik i det amerikanske spil mod Kina, ligesom en række af randlandene i det tidligere

Sovjetunionen blev udsat for amerikanske 'revolutioner' i diverse kulører. Et pro-amerikansk Tibet vil være en rigtig farlig nabo for Kina, som i forvejen grænser til det vestligt besatte Afghanistan.

At uroen i Tibet er organiseret internationalt, ses også af de mange små og stærkt mediebevågede 'protestdemonstrationer', som blev indkaldt i en lang række lande i forbindelse med urolighederne – alle under parolen 'Frit Tibet'.

Nogle fakta om Tibet og nabolandene

Den tibetanske befolkning er på 2,7 millioner, hvoraf de 2,4 millioner er tibetanere ifølge de officielle tal. En af baggrundene. Den betydeligste kinesiske minoritet findes i hovedstaden Lhasa, der i alt har 220.000 indbyggere. Det er et af de områder i Kina, der har de laveste indkomster for landbrugere, mens specialislønninger og lønninger for industriarbejdere er meget høje efter kinesiske forhold.

Den kinesiske etbarns-politik gælder for han-kinesere, men ikke for de nationale minoriteter, altså heller ikke for tibetanerne.

50 pct. af tibetanerne er analfabeter, mens det kun gælder 15 pct. af hankineserne. En baggrund for de anti-kinesiske følelser er, at Kina giver en særlig 'tibetpræmie' til specialister og embedsmænd, og tilflyttede kinesere har andre fordele, nogenlunde svarende til dem, der tidligere var gældende for danske tjenestemænd og håndværkere i Grønland. Den kapitalistiske udvikling

i Kina (og Tibet) har skærpet modsætningerne mellem rige og fattige, og mellem de fattige udkantsregioner og de centrale dele af Kina.

Selvom Tibet halter efter det øvrige Kina i udvikling kan man sammenligne med dets nærmeste nabolande, som har stået under imperialistisk kontrol som vestlige protektorater: Sikkim, Bhutan og Nepal.

Den vestlige presse har jublet over, at den feudale konge af Bhutan netop for allerførste gang har ladet afholde valg. Hans udkårne mand blev selvfølgelig valgt. De vestlige medier siger ikke noget om landets tilbagestændighed, at gennemsnitsalderen der er 54,4 år, og at børnedødeligheden er 3 gange så høj som i Tibet. Hundre tusinder lever i udlandet som flygtninge fra Bhutan. Gennemsnitsalderen i Tibet er nu 65 år (i kongedømmet Nepal, hvor folket i disse år gennemfører en demokratisk revolution er den 59,8). Før 1950 var livslængden i Tibet blot 36 år.

Israel: Zionisme og anti-kommunisme

Af Klaus Riis

Israel fejrer i maj i år 60-året for den jødiske stats grundlæggelse. Den tyske kansler Merkel har i den anledning besøgt landet og på EU's vegne aflagt troskabsløfte i parlamentet Knesset. Men hvem stod bag oprettelsen af Israel – og hvad var konsekvenserne?

Den tyske kansler Angela Merkel tog hul på fejringen af 60 året for den zionistiske statsdannelse med en tale i Knesset hvor hun svor Israel evig troskab

I 1917 var UK i færd med at erobre Palæstina. Det olierige Mellemøsten var den mest attraktive juvel i imperiet. Det søgte støtte fra zionisterne, og i et brev fra udenrigsministeren Lord Balfour til lederen af den britiske zionistiske bevægelse Lord Rothschild hed det:

'Hans Majestæts regering ser positivt på etableringen af et nationalt hjem for det jødiske folk i Palæstina, og vil bestræbe sig bedst muligt på at virkeliggøre opnåelsen af dette mål ...' ('Balfour-erklæringen'. Dermed var zionismen blevet stormagtspolitik.

Der var bare ét problem. Landet var beboet af arabiske palæstinensere, som havde levet der i århundreder eller årtusinder. Faktisk var disse muslimer de direkte efterkommerne fra landets oprindelige befolkning.

Hvem stod bag Staten Israel?

Især europæiske jøder begyndte at opkøbe palæstinensisk jord, og en der var en stadig udvandring dertil i 20'erne og 30'erne. Efter de nazistiske jødeudryddelser især i Tyskland og Polen ifølge Hitlers *'Endlösung'* på jødespørgsmålet vedtog det nyoprettede Forenede Nationer i november 1947 at afslutte det britiske mandat i Palæstina og dele landet i en jødisk og arabisk del.

De fleste 'allierede' fra 2. verdenskrig, Sovjetunionen indbefattet, stemte for denne plan i FN's generalforsamling; de arabiske og enkelte andre lande stemte imod. 33 lande stemte for, 13 imod, 10 undlod, heriblandt UK, der

ellers havde været den stærkeste fortalere for et jødisk hjemland blandt datidens stormagter.

Uden at de arabiske lande eller palæstinenserne havde godkendt delingsplanen proklameredes staten Israel den 14. maj 1948, den dag det britiske mandat udløb, efter en bølge af terrorangreb og massakrer på palæstinenserne. Samme nat blev den ny stat anerkendt af USA, og tre dage senere af Sovjetunionen.

Det var først og fremmest den stærkeste imperialistiske magt efter 2. verdenskrig. USA, den 'vestlige verdens leder', med en ret stor og meget indflydelsesrig jødisk befolkningsgruppe og en rig og godt organiseret zionistisk bevægelse, der drev delingen af Palæstina og skabelsen af staten Israel frem.

Storbritannien kom stærkt svækket ud af krigen og søgte desperat at fastholde sine kolonier og indflydelsessfærer på et tidspunkt, hvor det hele var gået i skred. I særlig grad søgte det at inddæmme Sovjetunionen i Europa og Mellemøsten. Der var borgerkrig i Grækenland (1944-49), med særdeles aktiv britisk støtte til den reaktionære og pro-imperialistiske side. Britisk indflydelse fra Tyrkiet til Iran skulle inddæmme det styrkede Sovjet. Derfor stemte det imod FN's delingsplan, og ventede til

1949 med at anerkende staten Israel. Alligevel var UK en stærk støtte både til dannelsen af Israel og har været det lige siden. Det var UK som forsynede Israel med den tunge vand, der var nødvendig for at producere atomvåben og gøre Israel til Mellemøstens eneste atommagt.

Delingsplanen, der banede vejen for staten Israel, var et overgreb mod palæstinenserne og araberne, en imperialistisk uretfærdighed, der har haft skæbnesvangre konsekvenser.

Hvorfor stemte Sovjetunionen så for planen og anerkendte Israel kort efter statens proklamation? Det må utvivlsomt ses som en del af magtspillet efter verdenskrigen, på et tidspunkt, hvor USA besad atomvåben og Sovjetunionen endnu ikke gjorde det, og hvor Churchill og UK intensivt forberedte den 'kolde krig' med et *'jernetæppe ned gennem Europa'*. Måske Sovjetunionen håbede at forlænge krigstidsalliancen med USA, mens man søgte at isolere UK. Måske fordi delingsplanen under alle omstændigheder var blevet vedtaget og staten Israel oprettet. Eller på grund af zionistisk politisk indflydelse i Sovjetunionen selv. Under alle omstændigheder var det et slag i ansigtet på de arabiske folk fra socialismens hovedland, med negative konsekvenser.

Den hurtige opfindelse og dens følger

Den amerikanske forfatter Gore Vidal sagde 45 år senere om anerkendelsen af Israel:

"Ulykkeligvis har den forhastede anerkendelse af Israel som stat resulteret i femogfyrre års morderisk forvirring og ødelæggelsen af, hvad zionistiske medløbere troede ville blive en pluralistisk stat – et hjemland for dets indfødte befolkning af muslimer, kristne og jøder, og samtidig et kommende hjemland for fredelige europæiske og amerikanske jødiske immi-

granter, indbefattet dem som følte at den Almægtige i himlen havde givet dem landene Judæa og Samaria i al evighed.”

Gore Vidal erklærer simpelthen, at den ’hurtige opfindelse’ af Israel forgiftede USA’s politiske og intellektuelle liv i hele efterkrigsperioden. Det gælder helt frem til i dag, hvor den zionistiske indflydelse på amerikansk politik aldrig har været større end under alliancen mellem Bush og Ariel Sharons og nu Olmerts Israel.

Israel satte en international kampagne for at få jøder fra hele verden til at emigrere til landet, i første omgang hovedsagelig fra USA, Europa og ikke mindst Sovjetunionen med dens relativt store jødiske befolkning. At sikre udvandring og bosætning ikke mindst af sovjetiske jøder blev en hovedprioritet for den ny stat.

Utvivlsomt har mange jøder, ikke blot zionister, men både religiøse jøder og mange sekulære, progressive folk med jødisk baggrund i de fleste lande verden over haft sympati for oprettelsen af den jødiske stat. Mange blev tilhængere af zionismen, og mange ’genopdagede’ eller konverterede ligefrem til judaismen.

For nogle kunne det blive en identitets- og loyalitetskonflikt. Zionismen var fra starten af antikommunistisk og det skulle hurtigt vise sig, at Israel reelt var fjendtligt indstillet over for Sovjetunionen. De ideologiske og politiske konflikter fik følger for mange, og fra starten opererede den israelske stat og dens hemmelige netværk og efterretningsagenturer ubesværet på globalt plan, fordi den kunne basere sig på en religion, kultur og identitet, som var globalt udbredt.

Sekulær stat eller teokrati?

Fra starten betegnede den israelske stat sig som ’jødisk’ (altså religiøs) og ’demokratisk’.

Det er en uløselig selvmodsigelse. Der kan ikke være nogen ’balance’ mellem de elementer. De religiøse træk i den israelske stat med dens fortrinsret for jøder og racistiske holdning overfor palæstinensere, arabere og andre ikke-jøder har været der igennem hele Israels eksistens og er blevet endnu mere udtalt med årene, ikke mindst med indvandringen af et stort antal emigranter fra det tidligere Sovjetunionen, efter dens sammenbrud og ophævelsen af emigrationsforbuddet.

Zionismen betragtede fra starten Israel som et bolværk for Europa, (’civilisationen’, imperialismen) mod de arabiske og asiatiske masser.

Den danske DKP’er Peter P. Rohde, der blev begejstret zionist efter krigen, kunne skrive følgende i en kronik i det kommunistiske Land og folk (august 1948):

”Thi jøderne repræsenterer den vestlige kultur i dens mest fremskredne form. De bringer kapital, teknik og organisation. De bringer oplysning og en højere levestandard end tidligere kendt i Østen. De bringer endda socialisme og fagforeninger. De bringer kort sagt alt hvad der er den britiske imperialismes største vederstyggelighed og forargelse”.

Dette var imperialistisk og zionistisk propaganda, skjult i en antikolonialistisk form, i en kommunistisk avis. Der er ikke noget at sige til, at mange var forvirrede og ikke kunne gennemskue den zionistiske stat, der kaldte sig ’Mellemøstens eneste demokrati’.

At Israel ikke er et demokrati, men et moderne teokrati, et rabbinat, som støtter sig på generaler og præster og ophyggeagtigt opdyrker jødisk fundamentalisme, skulle komme til at stå klart med årene.

De første årtier havde det israelske arbejderparti uafbrudt regeringsmagten. Israel havde brug for en progressiv maske, gerne et socialistisk image.

Kibbutz’erne blev udstillingsvinduer og tilløbsstykker for idealistiske unge fra USA og Europa, der blev fremstillet som praktiske eksperimenter i socialisme. De var angiveligt langt mere socialistiske end noget i Sovjetunionen, som Peter P. Rohdes kone Ina Haxen erklærede.

De sekulære træk, der var til stede i Israel fra starten og den verdslige zionismes dominerende indflydelse i de første år, med dens sympati for ’socialisme’ er for længst forvandlet til religiøs zionisme i utilslørede racistiske former. En ny apartheidstat.

Et verdenshistorisk bedrag

Rigtig mange er blevet fuppet af den massive pro-israelske og zionistiske propaganda, der på denne ene side har skønmalet den israelske stats karakter og på den anden side systematisk har skjult forbrydelserne og terroren mod palæstinensere og arabere.

’Den vestlige kultur i dens mest fremskredne form’ viste sig at være avanceret militærteknologi, der blev anvendt til at erobre mere palæstinensisk land, dræbe palæstinensiske ledere og civile og knuse enhver modstand. Israel har altid haft USA i ryggen – med enorme summer i støtte og leverancer uden ophør af den nyeste militærteknologi.

’Socialisme og fagforeninger’ viste sig for palæstinenserne at være fordriivelse og en status som andenrangs borgere i deres eget land.

Det var et verdenshistorisk bedrag.

Trods FN’s generalforsamling har vedtaget talrige resolutioner om palæstinensernes rettigheder, har Israel overtrådt hver eneste af dem. Det har USA bag sig, og det har Den europæiske Union som en solid støtte. Og det har atomvåben.

Israel har for længst kastet alle progressive masker af sig. Der er intet tilbage andet end nøgen aggression. Den progressive og sekulære stat blev til et forbednet og dødsensfarligt teokrati, som er en konstant trussel mod alle sine naboer og hele regionen. Fejringen af 60-året er hyldest til en konstant forbrydelse.

En anden konklusion trænger sig på: Fordi Israel er en religiøs stat, et teokrati, er en to-statsløsning umulig. Fremtiden kan kun være et frit og demokratisk Palæstina, den eneste måde til at sikre at de to folk og religionerne kan leve i fred.

Den forhastede anerkendelse af Israel

Af Gore Vidal

Den amerikanske forfatter Gore Vidals bømte forord til den første udgave af Israel Sharak's 'Jødisk historie, jødisk religion: Vægten af tre tusind år' (1994)

Engang sidst i 1950'erne fortalte en verdensmester i sladder og af-og-til historiker, John F. Kennedy, mig en historie om, hvordan Harry S. Truman i 1948 havde været temmelig forladt af alle, da han opstillede til præsidentvalget. Så var en amerikansk zionist kommet med 2 millioner dollars i kontanter i en kuffert og afleveret dem i hans kampangetog, der gjorde korte stop i de mindre byer:

'Det er grunden til, at vores anerkendelse af Israel gik så hurtigt.'

Da hverken Jack eller jeg var antisemitter (i modsætning til hans far og min bedstefar) så vi det bare som endnu en morsom historie om Truman og amerikansk politikens dybe korrumpning.

Ulykkeligvis har den forhastede anerkendelse af Israel som stat resulteret i femogfyrre års morderisk forvirring og ødelæggelsen af, hvad zionistiske medløbere troede ville blive en pluralistisk stat – et hjemland for dets indfødte befolkning af muslimer, kristne og jøder, og samtidig et kommende hjemland for fredelige europæiske og ameri-

kanske jødiske immigranter, indbefattet dem som følte at den Almægtige i himlen havde givet dem landene Judæa og Samaria i al evighed.

Da mange af immigranterne var gode socialister i Europa, gik vi ud fra, at de ikke ville tillade den nye stat at blive et teokrati, og at de indfødte palæstinensere kunne leve sammen med dem som ligemænd. Det blev aldrig til noget. Jeg skal ikke her gennemgå denne ulykkelige regions krige og kriser. Men jeg vil pointere, at den hastige opfindelse af Israel har forgiftet dets usandsynlige beskytter USA's politiske og intellektuelle liv

Usandsynlig, fordi ingen anden minoritet i amerikansk historie nogensinde har lagt beslag på så mange amerikanske skatteyderpenge for at investere i et 'hjemland'. Det er som om den ameri-

kanske skatteyder har været tvunget til at støtte Paven i hans generobring af pavestaterne simpelthen fordi en trediedel af vort folk er romersk-katolske.

Havde nogen forsøgt dette, ville det have ført til stor opstandelse og Kongressen ville have sagt nej. Men en religiøs minoritet på mindre end to procent har købt eller intimideret halvfjerds senatorer (de nødvendige to trediedele for at tilsidesætte et usandsynligt veto fra præsidenten), mens medierne har støttet det.

På en vis måde beundrer jeg i grunden den måde, hvorpå Israel-lobbyen er gået til værks for at sikre, at milliarder af dollars år efter år går til gore Israel til et 'bolværk mod kommunismen'. Faktisk har hverken USSR eller kommunismen nogensinde været ret meget tilstede i denne region. Hvad Amerika opnåede var at vende den engang venligtsindede arabiske verden imod os. I mellemtiden er misinformationen om hvad der sker i Mellemøsten blevet stadig mere omfattende og det første offer for disse skrigende løgne er, bortset fra den amerikanske skatteyder, de amerikanske jøder, da de konstant tyranniseres af professionelle terrorister som Begin og Shamir.

Hvad der var værre endnu var at jødisk-amerikanske intellektuelle med enkelte hæderlige undtagelser forlod deres liberale standpunkter til fordel for en række vanvittige alliancer med det kristne (antisemitiske) højre og med Pentagon og det militær-industrielle kompleks. I 1985 skrev en af dem fornøjet, at da jøderne gjorde deres indtog på den amerikanske scene, 'fandt de, at liberale holdninger og liberale politikere var mere kongeniale, mere sensitive over for jødiske bekymringer', men nu er det i den jødiske interesse at alliere sig med de protestantiske fundamentalister, for er der, når det kommer til stykket, 'nogen grund til for jøderne dogmatisk og hyklerisk at klynge sig til deres meninger fra forgangne år?'

Ved dette punkt blev det amerikanske venstre splittet, og de af os, som

Harry Truman – den amerikanske præsident der beordrede arobombning af Hiroshima og Nagasaki – og var på pletten som den første med anerkendelse af staten Israel

Teokratiet fulgte med

kritiserede vores tidligere jødiske allierede for vildført opportuniste, blev på stedet belønnet med de rituelle epiteter 'anti-semit' eller 'selvhadende jøde'.

Heldigvis lever fornuftens stemme og har det godt, tilmed i Israel, af alle steder. Fra Jerusalem vedbliver Israel Shahak (*Note 1*) uophørligt med at analysere ikke bare Israels sørgelige politik i dag, men Talmud selv, og virkningen af hele rabbiner-traditionen i en lille stats, som højefløjs-rabbinatet vil gøre til et teokrati kun for jøder. Jeg har i årevis læst Shahak. Han har en satirikers blik for den forvirring, som kan findes i enhver religion, som søger at gøre det irrationelle rationelt. Han har den lærdes skarpe blik for tekstuelle selvmodsigelser. Det er en fornøjelse at læse ham om den store had af ikke-jøder Dr. Maimonides (*Note 2*).

Det er overflødig at konstatere, at Israels myndigheder dybt beklager Sharak. Men der er ikke meget, der kan stilles op med en professor emeritus i kemi, som blev født i Warschawa i 1933 og tilbragte sin barndom i koncentrationslejren Belsen. I 1945 kom han til Israel; gjorde tjeneste i det israelske militær; blev ikke marxist i de år, hvor dette var på mode. Han var – og er stadig – en humanist, som afskyr imperialismen, hvad enten det er i Abrahams Guds eller George Bush's navn (*Note 3*). Med stor kløgt og viden imødegår han ligeledes de totalitære træk i judaismen.

Som en højlærd Thomas Paine belyser Shahak perspektiverne foran os, såvel som den lange historie, der går forud, og bliver således ved med at lade fornuften lyde år efter år. De som agter ham bliver helt sikkert klogere og – om jeg tør sige det – bedre. Han er den seneste, om ikke den sidste, af de store profeter.

Gore Vidal (f. 1925) er amerikansk forfatter med et omfattende skønlitterært og politisk forfatterskab bag sig. Han er en skarp kritiker af det republikanske Bush-dynasti og 'krigen mod terror'.

Noter:

1. Israel Shahak (1933-2001) var professor ved Det Hebraiske Universitet i Israel indtil han trak sig til-

Det palæstinensiske tab af land fra 1946-2000. De sidste pletter vil Olmert og zionisterne fylde med bosættelser

bage i 1990. Han betegner i bogen 'Jødisk historie, jødisk religion: Vægten af tre tusind år' talmudisk judaisme som en totalitær religion, hvor rabbinisk lov styrer alle aspekter af jødisk optræden, og at disse love resulterer i religiøs chauvinisme, som styrer jødisk tankegang. I 1997 udsendte han bogen 'Open Secrets: Israel's Nuclear and Foreign

Policies' og i 1999 sammen med Norton Mezvinsky 'Jewish fundamentalism in Israel'

2. Dr. Maimonides var rabbiner og hadede ikke-jøder og sorte. Maimonides Medical Center i Brooklyn er opkaldt efter ham.
3. George Herbert Walker Bush, amerikansk præsident 1989-93.

Antifascistisk og antiimperialistisk ungdomstræf 2008 - Vi laver verden om!

Oplæg, debat, handling og hygge bliver gennemgående i det antifascistiske og antiimperialistiske ungdomstræf der går ned på midt-sjælland d.11 juli - 2008.

Vi skal gennem lege, diskussioner og hinandens erfaringer få et bedre udgangspunkt for at stoppe krigene og få os ud af EU og dets terrorlovgivninger.

Vi skal også se på:

- højredrejningen og racismen i Danmark (og verden) og dens betydning.
- hvordan samfundets opbygning danner rammerne for blandt andet kvindeundertrykkelse og miljøsvineri.
- terrorlovenes betydning for den fortsatte kamp, og for dem der kæmper den.
- hvorfor det var så pokkers vigtigt for Ritt at rive ungdomshuset ned, for skidepraktisk var det jo ikke.

Vi skal lære hinanden, og vores meninger, bedre at kende gennem en uges ungdomstræf. Synes du det lyder det spændende og/eller har du brug for mere information så kontakt os på: aaat2008@hotmail.com

PS. Lejren er ikke færdigt planlagt og har du/i lyst til at blive en del af procesen så kontakt os ligeledes på ovenstående mail.

Arbejds- og slaveminister Claus Hjort Frederiksen

Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen har indført nye og skærpede kontrolregler af de ledige. Der skal søges fire job per uge, og hver syvende dag skal ledige indberette, at de er job-søgende. Hvordan skal eksempelvis en ufaglært finde fire job per uge, hvis der primært efterspørges sygeplejersker, radiologer, læger, laboranter og lignende? Eller arbejdskraft med andre kvalifikationer?

Vil dette nye paranoide og under-

trykkende initiativ få de ledige i arbejde? Nej, det vil bare få dem, der stadig har svært ved at få et arbejde, til at føle det endnu vanskeligere. Vil det derudover gøre det lettere for eksempelvis universitetskandidater fra humaniora at finde et job? Nej, det vil det ikke. Det er at mistænkeliggøre og stigmatisere de ledige.

Det passer ikke i et demokratisk samfund.

SortKapel

Let forkortet af KP

Racemordets ideologiske bagmænd

Det 16-årige avisbud Deniz Özgür med tyrkisk baggrund er død, myrdet af tre unge udskud, der bankede den sagesløse Deniz med et baseballbat, mens han blot passede sit avisjob på Amager en onsdag eftermiddag.

Alt tyder på et racistisk motiv, for de tre unge mordere overdængede Deniz med racistiske skældsord som "perkersvin", mens de slog ham til døde. Over-

raskende? Nej.

Der går nemlig en lige linje fra islamhetz og "gå ad helvede til", over Vestens masse mord på muslimer, "undermenneskene", i Irak og Afghanistan, til mordet på Deniz på Amager. De tre unge mordere er nemlig ikke født med had til "perkere". Det er skabt i et sygt samfund, hvor den åbenlyse racisme og islamofobi, en gryende fascisme, både har regeringsmagten, er i "opposition" og sidder på langt størstedelen af medierne. Alle disse menneskefjendske kræfter er de ideologiske bagmænd til og medskyldige i det racistiske mord på Deniz.

Carsten Kofoed
Frit Irak Blog

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

KKK

**...nej, -nej, ikke dem med hvide hætter
og hvide dragter for de hvides overtag -
men en tosset stillingsbetegnelse
opstået i et affabelt
og degenereret samfundssystem:
Kommunikations-
Konsulent-
Koordinator**

N.B.

Det forlyder ifølge TV2

og søsterkanalen TV2 NEWS, at udlændinge, der arbejder som rengøringsassistenter, bliver snydt for løntilskud og tillæg for overarbejde, fordi de har svært ved at gennemskue de danske lønregler etc. Men af uforklarlige grunde får vi ikke at vide, hvem der står for svindlen. Hvorfor mon ikke? Er det for at tilskynde folk til at læne sig tilbage og sige: 'Hvad kommer det mig ved, så længe det ikke er mig selv og/eller andre etniske danskere, snyderiet går ud over?'

Hvilke rengøringsfirmaer og/eller -selskaber drejer det sig om? Er det igen de samme møgdyr (ISS og Dansk Rengøring m.fl.), som for nogen tid siden blev afsløret (i DR1) for omfattende, systematisk snyderi med tillægene? Er formålet med ikke at nævne, hvem synderne er, at vi skal tro, at de bestjålne bare er tilfældige rengøringsassistenter, som diverse firmaer og private hyrer uden om rengørings-selskaberne og andre store udnyttede og underbetalere af hårdtarbejdende mennesker?

Spar os dog for non-nyheder, der ikke giver svar på de væsentlige spørgsmål!

Per H. Christiansen
Frederikssund

Spræng Rammen - og bliv klædt på til konflikt

*Nu rykker vi for ligeløn,
respekt for de offentlige
ansatte, mere tid og mindre
stress*

Den offentlige sektor er presset. Men nu siger vi fra overfor lav løn og dårlige arbejdsvilkår.

Den afsatte økonomiske ramme på det offentlige område er for lille til at indfri de offentlige ansattes lønkrav.

Derfor har en stor del af den offentlige sektor varslet konflikt.

Overenskomst08 er muligheden for at opprioritere den offentlige sektor og få ligeløn på arbejdsmarkedet. Vi vil have en offentlig sektor med tilfredse ansatte, der kan passe vores børn, pleje vores syge, hjælpe vores gamle og sikre alles tryghed.

Vil du være med til at virkeliggøre kravet om ligeløn og velfærd til alle?

**Så kom til stormøde
d. 5. april. kl. 12-00- 18.00
Zahles Seminarium
Linnésgade 2
(2 min fra Nørreport st.)
Taler, workshops, musik,
mad og netværk**

Her skal vi diskutere OK-forliget, klæde os selv på til konflikt, skabe netværk og forberede støtte-aktiviteter for de offentlige ansatte.

Arrangør Ligeløn Nu Initiativet
Mere info: www.ligelonnu.dk

VORES VELFÆRD ER MERE VÆRD

OK*08

Bliv klædt på til konflikt

**SPRÆNG
RAMMEN**

STORMØDE 5. APRIL 12.00-18.00

Norre Zahles Seminarium - Linnésgade 2 - tæt v. Nørreport st.

Nu rykker vi for:

- * Ligeløn
- * Respekt til de offentlige ansatte
- * Bedre tid og mindre stress

Taler, musik, mad, workshops, netværk m.m.

Arr. Ligeløn NU - initiativet www.ligelonnu.dk

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Man til fre 16 – 19

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Grib initiativet

Onsdag 26.marts blev der igen forhandlet i Forligsinstitutionen mellem FOA (Fag Og Arbejde, hvor blandt andet sosu'erne er organiseret) og KL (Kommunernes Landsforening). En uge forinden havde forligsmanden dikteret parterne til at lave en plan for forhandling af de udestående uenigheder.

Timeglasset er ved at løbe ud. Konflikten fra FOA, pædagoger i BUPL og sygeplejersker i DSR blandt flere er varslet til udløsning den 1.april – ingen nar – lutter alvor.

Det er endnu usikkert, hvorvidt forligsmanden vil splitte de forskellige områder ved at lade dem konflikte på forskellige tidspunkter. FOA's formand forventer, at den bliver udsat:

- Det er min formodning, at konflikten udsættes ved mødet i Forligsinstitutionen den 26. marts, udtaler Dennis Kristensen. - Samtidig er det selvfølgelig vigtigt for os at signalere, at vi er parate til et forlig, hvis arbejdsgiverne har mere i posen.

FOA er i den situation, at forbundet i dag har delforlig for de fleste overenskomster. Alligevel mangler der stadig delforlig for de fleste medlemmer. Paradokset stammer fra, at det er de små overenskomstområder, der er nået i mål med delaftaler, mens for eksempel den store fællesoverenskomst på social- og sundhedsområdet endnu ikke er på plads.

Alle delaftaler kan først træde i kraft, hvis man også enes i Forligsinstitutionen om de generelle lønstigninger.

- Det er svært at sige helt præcist, om arbejdsgiverne lurepasser, eller om der er noget at forhandle om. Det bedste råd til vores medlemmer er, at de bør sove med støvlerne på og er parat til konflikten, siger Dennis Kristensen.

Spræng rammen – Bliv klædt på til konflikt

Faglig kommentar

For sosu'er med begge ben plantet på plejehjemmenes gulve er det ikke så vanskeligt: De er kun blevet tilbudt krummer, og der er ingen – absolut ingen udsigt til, at arbejdsgiverne vil ryste op med noget væsentligt før en konflikt. Til gengæld kan man blive bekymret for, hvorvidt FOA's ledelse lurepasser overfor medlemmernes krav. Det er en kendsgerning, at FOA har brudt KTO-forliget, som er alt for ringe. Så langt så godt; men det er svært at genkende medlemmernes krav om respekt for deres arbejde OG flere hænder i Dennis Kristensens udtalelse for blot en uge siden:

- Vi har varslet konflikt fra 1. april, fordi FOA's medlemmer er parat til at sætte magt bag kravene om at opnå markante lønstigninger til alle og få slået hul på uligelønnen mellem de traditionelle kvindefag og de traditionelle mandefag - det vi kalder mandeløn til kvindefag.

Det er dog også en kendsgerning, at FOA har udvidet konflikten fra at dreje sig om 23.000 til at være 35.000 medlemmer – og siden har udvidet den til nogle private områder. Skridt i den rigtige retning.

BUPL's bestyrelse har valgt samme fremgangsmåde ved næsten at fordoble 7.000 strejkevarslede til 13.000 fra den 15.april:

- Beslutningen er taget for at sende et signal til arbejdsgiveren om at finde

den nødvendige forhandlingsvilje frem. Vi bliver nødt til at se flere penge på bordet til pædagogernes løn, hvis vi skal kunne finde en løsning, som er spiselig for pædagogerne, siger formanden, Henning Pedersen.

Det udvidede strejkevarsel betyder, at 22,5 procent af BUPL's medlemmer kan strejke.

Den tredje store gruppe – sygeplejerskerne – er også kampberedt. De høster inspiration fra deres finske og svenske kollegaer. I efteråret vandt 13.000 finske sygeplejersker en vigtig og principiel kamp med 28 pct. lønstigning, da de benyttede opsigelse som våben – et kampskridt, som deres svenske kollegaer nu forbereder frem til sommer under initiativet: *Lønoprør 2008*. Deres manifest nævner tre minimumskrav: Startlønnen skal hæves med 5.000 kroner fra 18.000 til 23.000. Dem der allerede er i arbejde skal have en lønkomensation på ligeledes 5.000 kroner om måneden. Og endelig skal den årlige lønforhøjelse ligge på fem procent.

I Danmark har sygeplejerskerne ikke umiddelbart planer om kollektive opsigelser, idet de trues med, at Hovedaftalen i givet fald kan pålægge DSR en kæmpe bod. Hvorvidt hovedorganisationerne kan idømmes bøder, hvis det er medlemmerne, der tager initiativet står hen i det uvisse; men i givet fald er det organisationernes lederskab gennem de sidste 110 år, der har bundet lønmodtagerne til indskrænkninger af kampmuligheder – og så må de ofre kassen, som de aldrig ellers åbner for medlemmerne.

Det afgørende for at undgå en kolonihavestrejke er, at man griber initiativet på gulvet.